

DECEMBER — 1986

THOUGHTS

LETO 35

misli

29 DEC 1986

29 DEC 1986

Naslovna slika: Jaslice pred farno cerkvijo zlatomašnika Vinka Zaletla v Vogrčah na Koroškem.

S TO božično številko zaključujemo petintrideseti letnik MISLI. Moram priznati, da z zadovoljstvom v srcu. Res je bilo v teku leta veliko dela, tako z uredništvom lista kot z njegovo upravo, ponajveč nočnega. A bilo je tudi veliko razumevanja in podpore s strani naročnikov in bralcev. Nekatera pisma so me naravnost ganila, toliko je bilo iz njih ljubezni do naše revije in iskrene brige, naj bi vendar podaljševali njeno življenje.

Tako kljub dvigu poštnine in tudi ostalim stroškom v zvezi z izdajanjem revije le nismo zlezli v dolg, ampak so MISLI sproti plačevale račune in še je nekaj ostalo v blagajni za prihodnje leto. Ob tem razveseljivem dejstvu priskrba zahvala vsem dobrotnikom v Tiskovni sklad pokojnega urednika patra Bernarda, pa tudi tistim, ki so to leto poravnali svojo zastalo naročnino. Tudi teh je bilo kar precej. Naj bi jim sledili še drugi, nekateri že res dolgoletni naročniki-dolžniki!

Naj se za konec letnika tudi "pobaham", da smo v teku tega letnika vpisali 44 novih naročnikov. Sem štejem le take, ki so tudi že poravnali naročnino za prvo leto. Res je nekaj starih naročnikov odpadlo zaradi smrti ali pa odselitve, a njih število ne doseže števila novih, hvala Bogu! Torej živimo in bomo še živeli ter šli novemu letu naproti. Naj bo z nami božji blagoslov!

Vsem sotrudnikom pa Bog povrni za sodelovanje!

— Urednik in upravnik

misli

(THOUGHTS) — Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language — Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia — Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT ST. KEW, VIC. 3101 — Tel.: (03) 861 7787 — Poštni naslov: MISLI, P.O.BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Naročnina za leto 1985 (Subscription) \$ 6.—; izven Avstralije (Overseas) \$ 12.—; letalsko s posebnim dogovorom. — Naročnina se plačuje vnaprej — Poverjeništvu MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo — Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema — Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3101 — Tel.: (03) 380 6110

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) — Izdal Slovenian Research Center of America — Cena I. dela 8.— dol., II. dela pa 9.50 dol.

SLOVENSKO SLOVSTVO — BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) — A. L. Ceferin (ed.) — Cena 11.— dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI — SLOVENIAN FOLK SONGS — A. L. Ceferin (ed.) — Cena knjižice z audio-kaseto vred 6.— dolarjev.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. — Komac - Škerlj — Cena 10 dolarjev.

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA, izdana v Argentini, 280 strani. Vezana knjiga 16.— dol., broširana 13.— dol.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. — Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.—dol. Zaloga je pošla in so nove knjige na poti.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM I. del. — Odlična študija razvoja dogodkov 1941 — 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos, izdala Samozaložba v Rimu. — Cena 13.— dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. — Zaloga pošla. Nova je naročena.

VERIGE LAŽNE SVOBODE — Zanimivo knjigo je napisal misijonar Andrej Prebil CM. — Cena vezani knjigi je 13.—, broširani pa 10.— dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. I. Kunstlja. Cena 2.— dol.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjave prič o teharskih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 2.— dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Opisuje Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. — Cena 2.— dolarja.

PERO IN ČAS I. — Izbor iz pisanja Mirka Javornika od leta 1927 do leta 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.— dolarjev.

NAŠ IN MOJ ČAS — Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal dr. Vinko Brumen, Argentina. — Cena vezani 13.—, broš. 10.—dol.

VOJNA IN REVOLUCIJA — Roman Franka Bčkviča na 708 straneh, izšel v Argentini. — Cena broširani knjigi 15.— dolarjev.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST — Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.—dol.

MATI, DOMOVINA, BOG — Pesmi Ludvika Ceglarja. Cena 2.—dol.

božje

misli

in
človeške

LETNIK

35

ŠT. 12

DECEMBER

1986

VSEBINA:

Mir in vse dobro! — Pismo
p. prov. M. Vovka — stran 321
Mir ljudem na zemlji . . .

— Franc Sodja — stran 322

Pridi! — Božična meditacija

— Alojz Rebula — stran 323

“Svetle so zvezdice, temna je
noč. . .” — M. — stran 324

Spet bo Božič . . . — črtica

— Draga Gelt — stran 326

Vpisovanje na visoke šole

— A. L. Ceferin — stran 326

Iz središča sv. Druž., Adelaide

— P. Janez — stran 328

Iz središča sv. Cirila in Metoda,
Melbourne — P. Bazilij

— stran 329

Božična noč — pesem

— Alojz Gradnik — stran 331

Izpod Triglava — stran 332

Ob 50-letnici evharističnega

kongresa — Iz govora škofa

dr. G. Rožmana — stran 334

STENSKI KOLEDAR ‘MISLI’

— šteto za strani 335 — 338

Previdno ga iztrgaj in obes!

Iz središča sv. Rafaela, Sydney

— P. Valerijan — stran 340

+ Ludvik Klakočar

— P. Valerijan — stran 341

Premakljivi svečnik — roman

— Lojze Kozar — stran 342

Naše nabirke — stran 342

Božič — pesem

— Milka Hartman — stran 344

Iz roda v rod . . .

— Lucija Srnc — stran 345

Z vseh vetrov — stran 346

Kotiček naših mladih

— stran 348

Križem avstralske Slovenije

— stran 349

Tudi s kislim obrazom

se da smejati . . . — stran 352

MIR

IN VSE DOBRO!

Z VESELJEM in zadovoljstvom ugotavljam, da sem Bogu neizmerno hvaležen, ker mi je dal to milost, da sem božične praznike leta 1985 mogel preživeti med vami. Zame je bilo to izredno lepo in bogato doživetje. Bogu hvala za vse!

Ponovno smo v adventnem času priprave na božič. V svojem srcu čutim, da sem dolžan, da se vam, bratje, in vsem dobrim ljudem, ki sem jih srečaval pred enim letom po širni Avstraliji, pristrčno zahvalim za vse in vam iz srca zaželim: Božični prazniki naj v vas ponovno obudijo zavest, da se je v betlehemijski noči razodela božja ljubezen do vsakogar izmed nas. Z nami je Bog, Bog ljubezni. Božjo ljubezen pa bomo tembolj doživeli, čimbolj bomo uresničevali naslednje: da bomo pripravljeni na božji prihod danes, da bomo postali oznanjevalci luči vsem ljudem in da bomo preprosto ljubili, kajti samo ljubezen šteje. Zato vam želim, naj vas v božičnih praznikih spremlja na vseh vaših potih in pri vsem vašem delu božji blagoslov in božje varstvo, veselje in zadovoljstvo, zdravje in moči, predvsem pa resnični notranji mir!

V imenu vseh bratov naše slovenske frančiškanske province se zahvaljujem tudi vsem našim bratom v slovenskih verskih središčih: p. Baziliju pri Sv. Cirilu in Metodu v Kew (Vic.); p. Valerijanu in p. Cirilu pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu (NSW); p. Janezu pri Sv. Družini v Hindmarshu (SA). Vsi cenijo in občudujejo vaše vsestransko pastoralno in socialno delo, ki ga redno opravljate v verskih središčih in po drugih postojankah.

Znamenje našega spoštovanja in moralne podpore vsega vašega dela niso samo občasni obiski provinciala, ampak tudi skrb in prizadevanje, da bi zastavljeno delo opravljali tudi naprej po svojih najboljših močeh. Tako prihaja v teh dnevih adventnega pričakovanja in priprave na božič med vas za tri leta p. Anton Gorjup. Pridružil se bo p. Baziliju, ki je resnično preobremenjen s svojim delom. P. Anton bo gotovo v veliko pomoč in veselje p. Baziliju, gorečnost in resnično ljubezen po zgledu našega Gospoda Jezusa Kristusa pa bo delil z vami vsemi.

Mislim, da je prav, če vam ob tej priliki tudi omenim, kako je z duhovnimi poklici v naši slovenski provinci, saj mnogi podpirate z molitvijo in prispevki redovni naraščaj. Prepričan sem, da bo kakšen od teh fantov, ki nam jih Bog pošilja, prav tako nekaj let preživel med vami, ko bo nadomestil enega ali drugega brata.

MIR KRISTUSOV vsem,
ki verujejo!

MIR KRISTUSOV vsem,
ki dvomijo in iščejo!

MIR KRISTUSOV vsem,
ki bežijo in jih je strah ži-
veti!

MIR KRISTUSOV vsem,
ki trpe in umirajo!

MIR KRISTUSOV vsem o-
samljenim, zapuščenim in
obupanim!

MIR KRISTUSOV sleher-
nemu človeku na tej bedni
zemlji! Nihče ni tako po-
zabljen in zavržen, da ne
bi mogel vsaj skozi špra-
njo priprtih vrat ugledati
betlehemske luči. Treba je
le biti preprost pastir, raz-
preti oči in se zazreti v mi-
sterij božje ljubezni, pokle-
kniti z nebom in zemljo
pred veliko skrivnost učlo-
večenja božjega, pred ču-
dovito skrivnost božične
noči.

Angeli pojo nad našimi —
toplimi ali mrzlimi — do-
movi: **MIR, MIR, MIR**
LJUDEM! ...

/ Franc Sodja /

V Serafinskem kolegiju v Kamniku je šest fantov, ki s svojo mladostjo oživljajo in prinašajo vedro upanje med stoletne zidove. Na redovniški in duhovniški poklic se pripravljajo s študijem doma in na srednjih šolah. — Letošnji maturanti so odšli na odsluženje vojaškega roka. Prepričan sem, da bodo prihodnje leto vstopili v noviciat. — Dne 28. septembra sta začela leto noviciata dva fanta, ki se hočeta v tem letu čim bolj obogatiti. Zato se ne bojita ne težav ne preizkušenj. — V Ljubljani je deset bogoslovcev in brat, ki se pripravlja na službo stalnega diakona. Njim se je pridružil še en kandidat za duhovništvo, ki pa ima že tri letnike teološke fakultete. — Dva od letošnjih treh novomašnikov sta prinesla vse svoje mladostne darove in gorečnost za božje kraljestvo bratom in sestrkam Slovincem v Ameriki in Avstraliji.

Duhovni in redovni poklici so za nas znamenje posebne božje ljubezni. Veseli smo jih, čeprav včasih rečemo, da jih ne zaslužimo. Posebno se doma v Sloveniji veselimo vseh vidnih uspehov naših bratov v Avstraliji. Zavedamo se, da je nevidnih in skritih še več. Zato jim pri vsem njihovem delu in načrtovanju želimo ves božji blagoslov. Zlasti smo veseli, ker znajo bratje v Avstraliji navdušiti in k sodelovanju pritegniti veliko dušne in sposobne laike, ki prevzemajo skrb za to in ono, ki delijo odgovornost ali popolnoma prevzemajo odgovornost pri delih, ki so bolj socialnega kot dušnopastirskega značaja, npr. načrtovani "Nursing Home — Dom počitka m. Romane" v okviru verskega središča v Kew. Čeprav občudujemo tourstno navdušenje in delavnost patrov, ki so ustanovili verska središča v Avstraliji, se slovenska provinca ne more obvezati, da bodo novodošli patri prevzeli odgovornost za take in podobne socialne ustanove. Poklicani smo predvsem za dušnopastirsko delo. Zato smo bratom toliko bolj hvaležni, ker mislijo na to, da bodo odgovornost za taka dela prevzeli in nosili zaupniki (trustees) v okviru enega ali drugega verskega središča po zahtevah avstralske zakonodaje za karitativne ustanove. Sicer nas pa Cerkev vedno bolj spodbuja, naj mi duhovniki pritegnemo kar največ laičnih sodelavcev.

Morda boste še bolj razumeli, kaj s tem mislim, če vas spomnim na celo število odgovornih sodelavcev po raznih krajih Avstralije. Kaj bi mogel narediti pater brez vas, ko večkrat pride zadnji trenutek. Eden prevzame skrb za obveščnost, drugi poskrbi za prostore, tretji za zakusko, zopet drugi je na voljo patru, ipd. Bogu hvala, da je tako! Verujemo, da se na ta način razlije še več božjega blagoslova na celotno slovensko skupnost.

Še enkrat vam v imenu vseh slovenskih frančiškanov želim: Božje Dete naj bogato blagoslovlja in osrečuje s svojim nebeškim mirom vse, ki so Bogu po volji. Ob Novem letu in sploh v letu 1987 pa vam želim s svetim Frančiškom: **MIR IN VSE DOBRO!**

Fr. Mihael St. Vovk, provincial

ŠE ni bil zrastel papirus, na katerem je imel cesar Avgust napisati odlok, naj se popiše ves svet.

Bilo je v sinjini časov, ko je iz eksplozije Luči šla eksplozija Luči v eksplozijo Luči.

Od Očeta v Sina in v Duha.

Blisk je zažarel pred Sinom, razcepljen v dvoje mečev – perutnic iz svetlobnih let.

“Kdo si?”

“Angel - zvezdar, reditelj ene tvojih galaksij.”

Božična meditacija

PRIDI!!

“Katere?”

“Ene najmanjših med tisoči, ki so tvoje podnožje: Rimske ceste.”

“Čemu prihajaš?”

“Da ti v imenu sto milijard sonc, ki jih pasem v tej svoji gredici, izrečem zahvalo, da si izbral prav Rimsko cesto, to našo pritlikavko, da se v svojem veličastvu izničiš in postaneš eno izmed njih.”

“Ne bom sonce, ampak nekaj neskončno manjšega.”

“Eden izmed nas, bliskov pred vašim prestolom? Angel?”

“Nekaj še manjšega. Nekaj ne samo iz duha, ampak tudi iz vode, železa, kalcija. Nekaj razcepljenega v roke in v noge. Odvisnega od kisika in od hrane. Nekaj dihajočega. Človek.”

“Kakršno je bitje, ki živi na obrobju moje Rimske ceste, v območju prav malega sonca, na ne največjem od njegovih devetih planetov? Na tistem prašku, na periferiji galaksije, ki je sama na periferiji tvoje vesolja?”

“Ampak človek je bil vsajen na tisti prašek, zelen od morij in od gozdov, da bi zrastel v nesmrtnost kakor ti. S svojim uporom proti meni si je izvolil smrt. Grem, da mu vrnem nesmrtnost.”

Bilo je, ko da sta perutnici ugasnili in ko da so vsa svetlobna leta v njih postala tema.

Šele čez čas se je oglasil angel - zvezdar: “Ampak prideš kot kralj slave, z znamenjem nesmrtnosti na čelu?”

“Ne, ns čelo si bom zapisal njegov kisik in njegovo hrano, njegovo kri in njegove solze, njegovo umrljivost.”

“Da boš sprejel nase ponižanje človeškega rojstva, poroda in dojenja?”

“In človeške smrti.”

“Vesolje je v tebi znorelo.”

“Ni znorelo vesolje, ampak ljubezen.”

Iz teme mečev - perutnic se je potem oglasilo: “Se

boš vsaj rodil v politični prestolnici tistega planetiča?”

“Milijonski Rim še opazil ne bo mojega prihoda.”

“Potem bo to v kulturni prestolnici?”

“Tudi Atene se ne bodo zmenile zame.”

“Pa boš vendar Rimljan ali Grk?”

“Sin bom malega, obrobne, nedržavnega naroda: Jud bom.”

“Torej se boš rodil na sionskem griču! Vsaj Salomonova slava te bo ožarila!”

“Tudi Jeruzalem se ne bo zmenil zame.”

“Jeruzalem, ki mu njegovi preroki že tisoč let napovedujejo odrešenika, ki mora priti?”

“Še tako zanikrnega gostišča ne bo v njem, da bi sprejelo pod streho deklico, ki mi bo postala mati. Z mano pod srcem se bo morala zateči v eno od pastirskih votlin zunaj mesta. Na tisti planetič bom privekal v smradu ovčjih iztrebkov in v strupu prvih mrazov.”

“Vse naše zvezde ti pripeljemo, da te objamejo z lučjo in s toploto.”

“Samo Mir boste zapeli tistemu drobcu, drugega nič. Biti hočem najubožnejši med tistimi, ki se bodo tisto noč rodili.”

“Z uboštvom boš začel na tisti kroglici, zakovani v zlato, prepleteni s poldnevniko valut, od sestercijev do draham in siklov?”

“Pridem, da na neki gori ob Jordanu razsadam table tistega planeta in postavim svoje.”

“Uboštvo namesto bogastva?”

“In resnico namesto slave.”

“In namesto volje po moči – kaj boš dal?”

“Voljo po ljubezni.”

“Toda kam naj se damo angeli - zvezdarji s svojimi zvezdami, ko boš umiral? Kako naj moja Rimska cesta gleda ugašati tebe, ki si prižgal njenih sto milijard?”

“Takrat si boste zagrnili oči in prihranili vso svojo svetlobo in toploto, ves svoj vodik in svoj helij, za dan moje slave.”

“Za dan tvoje slave?”

“Za dan, ko požnem tisti planet v novo tirnico med Venero in Marsom, v elipso nesmrtnosti.”

“Če je tako, ti vse moje milijarde kličejo: Pridi!”

In bilo je, ko da je vse, kar je bilo galaksij pod Prestolom, kar je bilo svetlobnih let med Andromedo in Orionom, med Labodom in Kentavrom, zavzdihnilo: “Pridi!”

Nekje daleč je veter nosil seme, iz katerega je imel zrasti papirus, na katerem je imel biti napisan odlok cesarja Avgusta, naj se popiše ves svet.

ALOJZ REBULA

OBILICO
BOŽJIH MILOSTI
OB BOŽIČNIH DNEH
IN BLAGOSLOVA
V NOVEM LETU

ISKRENO ŽELITA
VSEM SODELAVCEM,
NAROČNIKOM
IN BRALCEM
TER ŠTEVILNIM
PRIJATELJEM
– UREDNIŠTVO
IN UPRAVA “MISLI”!

»Svetle so zvezdice, temna je noč...« M.

ZARES so bile zvezdice svetle – napovedi Odrešnikovega prihoda so bile pogoste. Prerok za prerokom med Izraelci ga je napovedoval. Tudi med pogani se je dalo zaslediti neko pričakovanje. Pesniki so slutili, da mora priti nekdo, ki je “napovedan”. Bile so “zvezdice” – kako lepo jih je zadela koroška božična pesem, iz katere sem povzel naslov temu pisanju!

A naj bodo zvezde še tako svetle, nočne teme ne uzonejo. Umakne se samo vse večji svetlobi. Treba je bilo čakati, čakati. . . Večja svetloba, Luč sveta, je odlašala svoj prihod, dokler ne prizvonklja “polnost časov”. V to predbožično čakanje se je najbrž zamis-

lil koroški narodni pesnik in zapisal prvo vrstico. Ni se ustavljal pri tem čakanju, ni snoval naprej kot znana adventna: **Milo so ljudje zdih’vali, v greh in temi ječali . . .** – Ne! Zanj je Božič že tu. Zato kar brez odlašanja pohiti v drugo vrstico pesmi:

... da bi Marija
prižgala nam luč!

Zgodilo se je v Betlehemu. V težkih preizkušnjah je moralo človeštvo dozoreti, da je bilo vredno sprejeti Kristusa, Luč sveta. Marija je prižgala to Luč, po njej je Bog poslal svojega Sina, da užene na svetu temo, ki je legla nanj po izgubljeni luči božjega življenja v člo-

veških dušah. Dokler človek sledi tej Luči, raste in si ohranja življenje. Luč iz Betlehema prinaša človeštvu mir, ki ga svet ne more dati.

In vendar je danes še toliko teme na zemlji . . .

"NJEGOVI GA NISO SPREJELI . . ."

Ob tej skrivnosti je obstal nekoč rajni škof Rožman in za neki pretekli božič takole zapisal:

Odrešenik ni bil sprejet od tistega ljudstva, katerega je Bog tisočletje in pol pripravljaj nanj. Zakoniti predstavniki izvoljenega ljudstva so ga odklonili; zato ga ljudstvo v celoti ni sprejelo.

Po človeško sodim: Ako bi bili Judje s svojimi voditelji v celoti sprejeli Kristusa, bi pri njihovi dokazani ozkosti in nevoščljivosti do poganov bilo nevarno, da ostane krščanstvo zgolj judovska vera, ne pa vesoljna, za vse različne narode sveta.

Povedal je Judom sveti Pavel: "Vam je bilo treba najprej oznaniti besedo božjo; ker jo pa zametujete in se imate za nevredne božjega življenja, glejte, obrnemo se k poganom . . ."

Narod za narodom je z veseljem sprejemal Luč, ki je prisijala iz Betlehema. Tudi Slovenci smo bili med njimi. Od Gospe svete in od solunskih blagovestnikov je prihajala med naše prednike beseda evangelija. Dolga stoletja je svetila našemu narodu. Tako še danes.

Prava katastrofa bi bila, če bi se naenkrat ne smatrali več za vredne večnega življenja. Če bi nam Betlehem s svojo skrivnostjo nehal biti luč na poti življenja. Ali naj še mi podpremo temo na zemlji, ki je zaradi človekove trdovratnosti Betlehem še ni mogel pregnati?

SVETI VEČER STANKA JANEŽIČA

Razmišlja in pesnikuje: Odkropili smo in odmolili. Vonj po mladem brinju zlahtni prostore. Drevesce v kotu še vedno z mahom šepeta o svobodi v gozdu, o tišini in mrazu v temnih nočeh in o snegu. Ko postavimo prve pastirje in ovčke pred hlevce, vdano umolkne.

Marija in Jožef pripotujeta s trudnim smehljajem na ustnah. Jezušček Novorojenec se zaupno smehlja in blagoslavlja. Zdaj je vse v lučkah. Sveta noč, blažena noč! Vse stvari pojejo z nami.

Izpod neba nenehoma tiho in mehko sneži.

JASLICE V BOGKOVEM KOTU

Zgodovinar piše: Navada postavljati jaslce v cerkvah in po domovih je že zelo stara. Ni pa mogoče natančno ugotoviti, kje in kdaj se je ta navada začela. Vsekakor zelo lepo izraža vero krščanskega ljudstva v učlovečenje božjega Sina. Včasih so trdili, da je treba začetek jaslci pripisati sv. Frančišku Asiškemu. On je namreč v božični noči leta 1223 spremenil gozdno

votlino v hlevček z volom in oslom in osebami svete Družine. Tam je duhovnik opravil polnočno službo božjo, Frančišek je pa pridigal.

Frančiškova zamisel je bila res lepa in je odgovarjala čutu tedanjega človeka, ki je rad uprizarjal liturgične verske igre. Prizor v Frančiškovi votlini je bil izraz upodablajoče in dramatične umetnosti, ki je tedaj cvetela. Slovenski kraji so dobili jaslice od južnih in severnih sosedov. Sprejeli so jih pa tako radi, da si skoraj ne moremo predstavljati, da niso zrasle na slovenskih tleh. Dobile so pa pri nas poseben – slovenski – značaj.

NI VSE ZLATO . . .

Ali more biti Božič brez Boga? Napisal je nekdo:

Tudi svet, ki obhaja Božič brez Boga, se razživlja v razsvetljavi, v razveseljevanju, v kupovanju in razdajanju daril, v izrazih ljubezni in voščil. Škoda le, da pozablja, da ima vse to krščanske korenine. Na prvo sveto noč je prišla z neba svetloba, angel je oznanjal radost in veselje, pastirci so hiteli iskat Dete, da mu izkažejo ljubezen in ga obdarijo.

Današnjemu Božiču so premnogi vzeli Boga, zato so razsvetljave, veseljačenje, obdarovanja in voščila brez korenin. Niso iz jaslci, niso iz Betlehema, kakor bi morala biti. Koliko milijonov dolarjev se izda za darila tistim, ki niso potrebni. Koliko milijonov potrebnih bo prav na sveti večer stradalo – stradalo kruha in ljubezni. . .

Vpišimo se v društvo tistih, ki so si vzeli za nalogo: pokristjaniti Božič!

BOŽIČ V DOMOVINI

Pisala je "Družina" pred leti:

Nikjer ni shojenih poti. Večer je tih in sneg se vanj vsiplje. Pesem zvonov je skoraj neslišna. Prihaja od daleč in se izgublja v daljavo. Uspavanko pojo zvonovi, sneg pa pada, pada čisto brez glasu. Drevje odeva v mehko odejo in domačije spreminja v bela svetišča. Vonj po kadilu leži nad vasjo.

Nocoj ni nič v naših srcih sovraštva. Odprla so se ljubezni in sprejela vase skrivnost svete noči. Vsi domovi so postali Betlehem, zato je v naših srcih in nad našimi krovi vonj po kadilu. Božja Družina je ostala pri nas, komaj rojeno Dete se je nasmešnilo . . .

Na zemlji je sveta noč. Bog nam je v podobni neboljenega otroka prinesel odrešenje. Srca so mu vdana in mu pojo božično pesem. Nocoj med nami ni izdajalec, nocoj še ne vemo, da bo to Dete nekoč dobilo Judežev poljub. Božja Mati se sklanja nad Dete in vse je dobro, vse svetlo. Njena ljubezen nam varuje Boga, da bi ostal med nami. O, Mati, pobožaj ga z varno roko!

Sveti večer je in vonj po kadilu. Nikjer ni shojenih potov. Večer je tih in sneg se vanj vsiplje. . .

Spet bo Božič...

VROČ poletni dan se je ponujal skozi okno bolniške sobe: sončni žarki so se nagajivo igrali med tankimi zavesami. Soba je bila okusno opremljena in urejena z več slikami po stenah, cvetjem, vrčem mrzle vode na omarici in svetlim pregrinjalom na postelji.

Marinka se je prebudila z žgočo bolečino v grlu. Ni vedela takoj, kje je, a pogled po sobi jo je vrnil v sedanjost. Topo se je zagledala v strop: ni hotela sonca, ki se je veselilo zunaj; zanj je bil ta dan neizmerne bolečine in razočaranja.

Kot vsako leto, se je Marinka z veseljem pripravljala za Božič. Vsa družina: Stojan, njen mož, Janko, Breda in Nataša so ji pomagali pri postavljanju božičnega drevesca. Še nikoli ni s takim veseljem in srečo pripravljala jaspic kot letos, ko je imela tako lepo presečenec za moža. Nocoj, na Sveti večer, ko bosta pred odhodom k polnočnici sedela ob jaspicah in poslušala božične pesmi, mu bo zaupala...

Stojan je trdo zaloputnil vrata za seboj po ostrih, odločilnih besedah: "Tri otroke imava dovolj! Nalašč si to dopustila! Slišiš, trije so dovolj! Razumeš!? Uredi pri zdravniku, nočem še enega! Kaj bom samo za otroke delal!?"

Stojanove besede so ji kričale v ušesih, ko se je med mašo ozrla na oltar. Nocoj, na ta lepi večer, je Stojan odločil, da mora ona postati morilka; morilka tistega drobnega, majhnega življenja, ki se je ravno pričelo v njej. Morilka! Morilka!

Nobena prošnja, nobena beseda ni pomagala – toliko je prosila: "Samo še tega otroka, ki je že v meni, bova imela, potem pa ne več. Samo še tega!..." Nič. Neizprosna usoda? Mož jeklen!

Ni bilo več solz – umrle so; z nerojenim življenjem, ki je bilo danes umorjeno, umira tudi njeno srce.

Vrniti se mora domov, k Janku, Bredi in Nataši. Ter k možu – dokler naju smrt ne loči! Kako naj ona, morilka, nadaljuje srečno družinsko življenje? Pred očmi so ji vstali otroci, ki so jo ljubili in potrebovali... zanje, zanje mora živeti!

Z votlo bolečino v srcu je vstala: cvetje je izgubilo vonj, pesem ptic je umrla, slika na steni ni imela več luči – sama pusta, suha praznina; kot pšenični klas po toči: zlomljen, prazen – za vedno prazen. Nikoli več ne bo rodil sadu...

In drugo leto bo spet Božič!

DRAGA GELT

Vpisovanje na visoke šole

ŠTUDENT, ki je uspešno dovršil dvanajstletno šolanje in želi študirati na visoki šoli za poklic, je postavljen pred važno odločitev. Izbrati si mora stroko in šolo, na kateri bo lahko študiral. Pogoji vpisa je dobro opravljena matura, ker ni dovolj prostih mest. – Ocenjevanje matur urejujejo vladno imenovani inštituti (S.S.S.B. za N. S. W., V.A.C.A.B. za Viktorijo itd.) iz vrst predstavnikov parlamenta, šol, industrij, sindikatov in podobno.

V višjih letnikih srednjih šol si navadno študent izbere predmete, ki ga zanimajo, da si s študijem na visoki šoli pridobi potrebne kvalifikacije. Ob študiju spozna, kaj je potrebno za dobro obvladovanje predmeta in s časom tudi presodi svoje sposobnosti. Za dober uspeh pa mora imeti predvsem zanimanje. To je po-

trebna spodbuda, da vztraja pri učenju in lažje premosti težave, na katere tudi najboljši študenti naletijo.

Odločilno merilo učnega uspeha srednješolca, ki je dovršil šolanje, je maturitetni rezultat v predmetih, katere si je sam izbral. Zato je tudi važno, da si izbere predmete, ki ga veselijo in ki mu nudijo večjo možnost uspeha.

Maturant prejme v januarju rezultate mature in lahko presodi, kakšne ima izglede za vpis na visoko šolo. Boljši izpitni rezultat, večja možnost dobiti prosto mesto za vpis.

Dodeljevanje ponudb za prosta mesta na visokih šolah je v glavnem centralizirano. To urejujejo po deželah (State) pristojni uradi (UCAC za N. S. W., VUAC za Viktorijo itd.).

Prosilec za podelitev vpisa za študij na visoki šoli si mora biti na jasnem glede svojega znanja. Oceniti si mora možnosti, pretehtati potrebno delo in tudi izgled zaposlitve po zaključenem študiju. Vse to mora vskladiti z razmerami svoje okolice in časa. Ni toliko važno, kaj je bilo, ali kaj bi moralo biti. Vzeti je, kako je danes in kaj je pričakovati v naprej.

V roku mora vložiti prošnjo za vpis na študij, kjer bi rad študiral, in določiti preference (1 – 3). Če ne

prejme kmalu ponudbe za prosto mesto, naj študent poizkusi osebno zaprositi na šolah, ki same odločujejo sprejem. Ta možnost obstoja tudi na nekaterih univerzah, ki si pridružujejo pravico po lastnih kriterijih sprejemati študente, ki so ali niso uspešno napravili mature, in podobno.

Kako je bilo letos (1986) s sprejemanjem na visoke šole, je razvidno iz spodnje tabele:

KVALIFICIRANI PROSILCI ZA VPIS NA VISOKE ŠOLE (leto 1986):

		Prejeli ponudbo		Odklonjeni	
	Skupaj	število	%	število	%
Center za vpis:					
UCAC (N. S. W.)	52890	39499	74,68	13391	25,32
VUAC (Vic.)	33595	25403	75.62	8192	24.38
QTAC (Qld.)	24709	20605	83.39	4104	16.61
SATAC (S. A.)	14253	10652	74.74	3601	25.26
TISC (W. A.)	10308	8836	85.72	1472	14.28
Sprejemajo sami, brez centrov:					
Institute of CE	1628	855	52.52	773	47.48
Victorian C of Arts	1099	180	16.38	919	83.62
Australian Maritime C	149	149	100.00	0	0.00
Tasmanian State IT	1485	1332	89.70	153	10.30
Darwin IT	630	630	100.00	0	0.00
Canberra CAE	4355	3959	90.91	396	9.09
Skupaj	145101	112100	77.26	33001	22.74

V tabeli so upoštevani samo študenti, ki so izdelali maturo.

Padlo je okoli 30.000 študentov, kar je okoli 20 %.

Danes imamo glede šolanja v Avstraliji vedno večje probleme. V primeru z drugimi tehnološko vodilnimi državami na univerzah ni dovolj prostih mest, tako da ne izšolajo dovolj visoko kvalificiranih delavcev, ki so

potrebni za dohajanje tehnoloških sprememb: edini pogoj, da avstralski življenjski standard ostane na sedanji višini. Tukaj dokonča srednješolski študij veliko manj študentov in podobno.

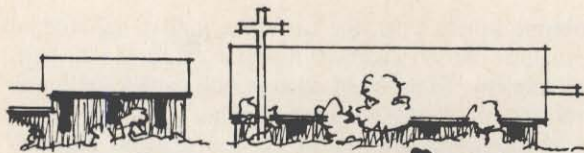
Na enako število prebivalcev pride:	Avstralija	Evropa	Japonska	Z D A
absolventov srednjih šol	45/50 %	— — —	85/90 %	— — —
diplomiranih inženirjev	1	6	8	10
znanstvenikov	1	11	17	29

Univerze rabijo denar za modernizacijo izobraževanja z nakupom sodobne tehnološke opreme, vizualnih in računalniških pripomočkov; brez tega ne bo-

do mogle prispevati svojega deleža. Vlada že ima v načrtu velike spremembe. Tako bodo univerze veliko bolj prilagojene za potrebe kot doslej.

A. L. CEFERIN

SVETA DRUŽINA

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 9674

PRVA adventna nedelja v letu 1986 bo ostala vsem rojakom Južne Avstralije v globokem spominu. Saj je prinesla obisk papeža Janeza Pavla II. Prispel je na sobotni večer in naše mesto mu je pripravilo čudovit sprejem z lučmi. Tudi novinarji so poudarili izvirno misel, ki je prinesla spremembo v sprejeme, navadno tako slične eden drugemu.

Že v zgodnjih urah nedeljskega jutra so ljudje iz vseh koncev naše dežele prihajali v Adelaido in se zbirali na Victoria Park Racecourse. Vsi so hoteli od blizu videti, se srečati s papežem. Naša skupina je bila posebej srečna, saj smo bili blizu oltarja. Ko se je papež z avtomobilom peljal med množico, je moral tik mimo naše zbrane skupnosti.

Našo narodno skupino je pri obhajilu iz papeževih rok zastopala Rosemary Poklar. Tone Jesenko in pa Tomaž Valenčič pa sta pomagala pri razdeljevanju obhajila toliki množici. Škoda samo, da smo imeli tako malo narodnih noš. Res je bilo toplo, vendar to ne bi smel biti vzrok, da so tolike narodne noše obležale doma po omarah. Kot bi se sramovali pokazati, da smo Slovenci. Upajmo, da bo ob kaki drugi priložnosti boljše. Pohvale vredni zgled pa je gotovo gospa Marta Zrim, ki je za papeževo mašo prišla v narodni noši iz oddaljene Whyalle.

Vsem, ki ste na kakršen koli način sodelovali, pri srčna hvala. Posebej gospe Mariji Pahor, ki je imela na skrbi organizacijo prevoza. Kdor je želel, se je poslužil avtobusov, ki so odpeljali od slovenske cerkve in po končani slovesnosti tudi nazaj do našega središča. Torej nismo imeli skrbi za parkiranje.

Poroka. — Dne 22. novembra sta si med mašo obljubila zvestobo pred Bogom in našo skupnostjo Grace Bric, hčerka naših velikih dobrotnikov Nika in Dane Bric, in Greg Plawecki, ki je poljskega rodu. Mladi par in sorodniki so pokazali s svojim sodelovanjem in pripravo spoštovanje zakona. Novoporočencema želimo na poti v skupno življenje obilje zdravja, blagoslova in medsebojnega razumevanja.

Pokojni. — Dne 17. novembra je v Sloveniji, v novomeški bolnišnici, zaključil življenje FRANC ŽOKALJ. Pred dvema mesecema je odšel pp tridesetih letih na obisk rodne domovine. Tik pred vrnitvijo ga je zadela kap in je po nekaj dnevih nezvesti zaspal za vedno. Med nami v Adelaidi je bil pokojni Franc znan zlasti kot večletni predsednik Slovenskega kluba, ki se je dosti trudil za medsebojno sodelovanje. (Op. urednika: Zdaj lahko povem, da mi je pokojni Franc povedal, da je napredaj hiša ob dvorani Slovenskega kluba, naj bi jo kupili za versko središče. Ko pa je kasneje naš nakup dvignil napade nekaterih odborikov, me je Franc prosil, naj ne izdam njegovega posredovanja pri naših začetkih.) Večkrat je tudi izrazil željo, da bi dobili v Adelaido slovenske sestre, ki bi mladino poučevale slovenski jezik. Žal se to ni izpolnilo — morda pa se kdaj še bo . . . Naj pokojnemu Francu zdaj dobri Bog povrne za vse, kar je dobrega storil naši skupnosti! R. I. P.

Božični razpored. — Zakrament svete spovedi boste lahko opravili 16. decembra, ko bo na razpolago tuj spovednik, p. Lawrence Foot, pa tudi zadnje dneve pred praznikom. Pred polnočnico in na sam božični praznik ne bo spovedovanja.

Na predvečer praznika bo vigilna maša ob sedmi uri za pokojne sorodnike.

Opolnoči slovesen vhod. V procesiji bodo otroci prinesli Jezusa in ga položili v jaslice. Sledila bo slovesna sveta maša. Prepeval bo naš mešani pevski zbor.

Na praznik Gospodovega rojstva bo slovesna sveta maša ob deseti uri.

Na Štefanovo (26. decembra) bo sveta maša ob osmi uri zjutraj.

Zunanja slovesnost Svete družine, zavetnikov našega misijona, bo v januarju. Rojaki bodo pismeno obveščeni.

Božično radijsko oddajo v priredbi našega verskega središča boste na valovih etnične radijske postaje 5 EBI FM lahko poslušali na sam sveti večer. Vsi lepo vabljeni!

Vsem rojakom širom Avstralije želim, naj Vam novorojeno Dete prinese božjih milosti in notranjega miru, v letu 1987 pa naj Vas Gospod spremlja s svojim blagoslovom!

P. JANEZ

BOŽIČNI SPORED 1986:

MELBOURNE: Prilika za božično sveto spoved je že na nedeljo 21. decembra pred obema mašama, da bo manj navala na sam sveti večer. Na božično vigilijo (sreda 24. dec.) bo prilika za zakrament sprave ves dan, samo pokličite patra v Baragovem domu. Na sveti večer bo spovedovanje do deset minut pred polnočjo in tudi po polnočnici, če bo še kaj spovedancev. Letos sva spet dva duhovnika in bo lažje.

Na vigilijo božiča (sreda 24. dec.) točno opolnoči procesija z Jezusčkom k jaslicam v votlini. Po blagoslovu jaslic slovesna polnočnica na prostem. (V primeru dežja bomo seveda v cerkvi!) — Zopet prošim može in mladino, naj se lepo pridružijo ostalim vernikom in sodelujejo pri bogoslužju. Postajanje okoli cerkve in za cerkvijo med razgovorom in smehom, kajenjem ali celo pitjem ni vredno kristjana, obenem pa zelo moti druge, ki so prišli s pravim namenom. S slabim zgledom se zastrupljajo tudi mlajši, kar je en vzrok več za mojo prošnjo. Komur ni za navzočnost pri slavu Kristusovega rojstva, naj raje ostane doma!

Božič, četrtek 25. dec.: Maše v našem središču so ob osmih, desetih in petih popoldne. Deseta maša bo v lepem vremenu na prostem pri jaslicah v votlini. Pred mašami spovedovanje.

Štefanovo, petek 26. dec.: Maši kakor ob nedeljah — ob osmih in ob desetih in tudi prilika za spoved.

Nedelja po božiču (Sveta Družina), 28. decembra, ima običajni nedeljski spored ob osmih in desetih.

Na Silvestrovo, v sredo 31. decembra, se bomo pri večerni maši ob sedmih zahvalili za vse številne prejete dobrote leta, ki ga opolnoči zaključujemo.

Novo leto, praznik Marije Matere božje, četrtek 1. januarja: Maše ob osmih, desetih in petih popoldne. Deseta maša bo v lepem vremenu pred jaslicami na prostem. Pred mašami spovedovanje.

ST. ALBANS in okolica (Sunshine, North in West Sunshine, Keilor in East Keilor, Keilor Dawns, Deer Park, Avondale Heights . . .): Prilika za slovensko spoved bo v torek pred božičem (23. dec.) od 6.30 do 7.30 zvečer v cerkvi Srca Jezusovega.

NORTH ALTONA in okolica (Footscray, Spotswood, Kingsville, Altona, Altona Meadows, Williamstown, Newport . . .) ima slovensko spovedovanje v torek pred božičem (23. dec.) od 6 do 7 ure zvečer. Cerkev sv. Leona Velikega.

SPRINGVALE in okolica (Mulgrave, Noble Park, Clayton, Oakleigh, Dandenong . . .): slovensko spoved lahko opravite v cerkvi sv. Jožefa v soboto 20. decembra od 5 do 6 ure zvečer.

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,

Fr. Tone Gorjup, O. F. M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,

Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787

Slovenske sestre — fračiškanke Brezmadežne

Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101

Telefon: (03) 861 9874

GEELONG in okolica: prilika za božično spoved v slovenskem jeziku bo v ponedeljek pred božičem (22. dec.) od 7 do 8 ure zvečer. Če je komu zgodnja ura pripravnejša: od 4 do 7 ure bom na prošnjo hrvaškega duhovnika pomagal spovedovati Hrvate. Cerkev svete Družine, Bellpark.

MORWELL in okolica. Redno decembrsko mašo za tamkajšnje rojake imamo na nedeljo pred božičem (21. dec.) ob sedmih zvečer v cerkvi Srca Jezusovega. Božično spovedovanje pred mašo.

WODONGA — ALBURY in okolica: prilika za božično spoved v domačem jeziku bo na petek pred božičem (19. dec.) od 7 do 8 ure zvečer. Cerkev Srca Jezusovega v Wodongi, kjer se navadno zbiramo k slovenskim mašam. Povejte še drugim, ki ne bodo brali tega oznanila! Duhovnik bo napravil dolgo pot do vas — ne pustite ga brez dela sedeti v spovednici! — Naj tu objavim tudi že januarsko redno slovensko mašo v Wodongi: na zadnjo nedeljo v mesecu, 25. januarja, ob sedmih zvečer. Rezervirajte si ta čas in gotovo pridite, da nas bo več!

TASMANIJA bo imela slovensko mašo (pred mašo prilika za spoved!) na Štefanovo, 26. decembra, ob šestih zvečer. Cerkev sv. Terezije, Moonah. Sporočite to še drugim in potrudite se za udeležbo, saj vas tako ni veliko. Pa tudi druge rojake, ki žive izven Hobarta, bi radi srečali ob priliki slovenske maše, ki je komaj dvakrat na leto.

Letošnja slovenska božična oddaja na radiu 3EA bo v priredbi verskega središča na sam božični dan, v četrtek 25. decembra, od 6.45 do 7.30 zvečer. Naj bi vse slovenske domove širnega Melbournea in okolice napolnili mili glasovi naših božičnih pesmi, pa tudi domače razmišljanje ob skrivnosti Kristusovega rojstva! Odprite srca božičnemu razpoloženju!

+ Papežev obisk bo tudi naši narodni skupini ostal za vselej v spominu. Srečanje z njim pri ekumenskem bogoslužju na MCG ali dan kasneje na dirkališču Flemington pri maši, je bilo nekaj izrednega. Že samo tako velika in navdušena množica človeka prevzame in nekako vsrka vase, sama pojava Janeza Pavla II. pa še bolj. Prepričan sem, da nikomur ni žal, kdor se je slovesnosti udeležil. Občudujemo pa, kako more papež v svojih letih sploh vzdržati take napore. Počitka skoraj ni imel. Komaj je končal eno točko sporeda, že je moral k drugi. Marsikdo mlajših bi vsega tega ne zmogetel.

+ Končno smo našega p. Toneta le pričakali, četudi mu je prvo letalo pobegnilo, ker ni dobil pravočasno avstralske vize, drugo pa ni odletelo z beograjskega letališča zaradi megle. Potnike so odpeljali z avtobusi v Zagreb, od koder so po enodnevnih zamudi odfrčali proti Avstraliji. V ponedeljek 8. decembra, ravno na praznik Brezmadežne, so srečno pristali v Melbourneu.

Komaj v nedeljo zvečer sem zvedel zagotovo, da je letalo na poti in da je res na njem tudi p. Tone. Pa smo na hitro organizirali za ponedeljek zvečer njegovo ponovitev nove maše. Otroci so mu deklamirali in mu pred oltarjem podali šopek, namesto mame ga je pokrižala Mrčunova Julka, ki je tudi doma iz moravske fare kot on, zapeli smo novomašno pesem in prejeli njegov novomašno blagoslov. In kljub slabemu ter žakasnelemu oznanilu je bila za to slovesnost naša cerkva kar polna. Po maši pa smo se zbrali v dvorani, kjer smo to naše prvo srečanje z novodošlim patrom nadaljevali ob polnih mizah dobrot ter prijetnih zvokih "Karantanije".

Vsem, ki ste kakor koli doprinesli svoje za to našo slovesnost — tako v cerkvi kot v dvorani — Bog vam vsem povrni!

+ Lepo je uspel SEJEM na nedeljo 23. novembra, ki ga je priredilo v dvorani Društvo sv. Eme. Vsi so hvalili na razniju pečenega prašička, ki ga je pripravil Karel Bevc. Tudi potice in drugo domače pecivo je bilo kmalu razprodano. Pa tudi druge stvari so šle v promet, vključno nabožni predmeti in knjige.

Prav tako je bila lepa prireditev Miklavževanje. Po leg Miklavževga prihoda in obdarovanja so nastopali otroci Slomškove šole. V deklamacijah so se spomnili tudi obletnice Gregorčičeve smrti in pa Prešernovega dne v februarju. Darovi udeležencev pri vходу so dali Slomškovi šoli vsoto 99 dolarjev. Bog povrni, kakor tudi vsem, ki ste kakor koli pomagali pri obeh naših prireditvah!

+ Nismo še omenili poroke, ki je bila 25. oktobra v župni cerkvi sv. Tomaža Moora, Belgrave: **Mirko Lenko**, sin znane družine v Mulgrave, je sprejel za svojo zakonsko družico **Inmieke Squares**, ki je holandskega

rodu. — Dne 22. novembra sta pred oltar naše cerkve stopila **Mary Vidmajer** in njen avstralski izbrancec **Mark Pizzey**. Nevesta je bila rojena v Melbourneu in krščena pri nas, ženin pa je iz Prestona, krščen v West Prestonu. — Dne 6. decembra sta se poročila **Ivan Vadjal** in **Efstratia Arfara**. Ženin sem poročil starše in ga krstil v Ascot Vale, nevesta pa je grškega rodu, rojena v Melbourneu ter krščena v grški pravoslavni cerkvi. S posebnim dovoljenjem naše nadškofije je bila njuna poroka v grški pravoslavni cerkvi sv. Janeza, North Carlton; bil sem prisoten in sem na koncu mlademu paru podelil blagoslov na skupno pot. — Isto soboto je bila tudi poroka pri Sv. Pavlu, Endeavour Hills, kjer je **Anton Vecec**, iz naše znane družine, dobil za življenjsko družico **Susan Kaye Power**.

Vsem parom iskrene čestitke in naše najboljše želje!

+ Dne 29. novembra je pri našem krstnem kamnu voda oblila sinka Viljema **Janiča** in Julie r. Mion. **Petra Williama** so prinesli iz Reservoirja. — Na dan 13. decembra pa smo krstili **Krištofa Mihaela**, ki je novi član družine **Spall**. Stephen in Mary r. Giannis sta ga prinesla iz Macleoda. — In isti dan smo krstili tudi deklico, ki jo je iz Coburga prinesla Barbara **Marinčič**. Dobila je ime **Maxine Tabitha**.

Vse novokrščence naj spremlja skozi življenje božje varstvo!

+ **Prijave za počitnice (Grey Friars, Mt. Eliza)** že prihajajo, jaz pa v delu in predbožičnih brigah niti še ne vem cene. Od lanske se bo verjetno morala za nekaj dolarjev dvigniti, več kot to pa zdajle res ne morem reči. Da bom skušal držati številke čim nižje — da le pokrijemo stroške — mi lahko verjamete. Prosim, prijavite se za prvi teden oz. prijavite svoje otroke za ostala dva tedna čim prej, kar nam je v pomoč pri načrtovanju in nakupu hrane, vam pa zagotovilo, da imate mesto rezervirano!

Prvi teden (od nedelje 4. jan. popoldne do sobote 10. jan. pop.) je za družine, drugi teden (od nedelje 11. jan. pop. do sobote 17. jan. pop.) za deklice, tretji teden (od nedelje 18. jan. pop. do sobote 24. jan. pop.) pa za fante. Starost otrok v drugem in tretjem tednu je do štirinajstega leta — starejši le po izbiri in v primeru, če bo ostalo še kaj prostora.

Vsako, ki je že bil na našem počitniškem kraju, mora priznati, da bi težko našli primernejši kraj, tako prostorni bivši samostan kot tudi zelo varno plažo.

+ V četrtek 13. novembra so našli **FRANCA SMRDELA** mrtvega na njegovem domu. Pokojnik že delj časa ni bil pri dobrem zdravju. Doma je bil iz Knežaka, kjer je bil rojen 10. oktobra 1929. V Avstralijo je emi-

griral leta 1958 in se leta 1962 v kapeli Baragovega doma poročil s Štefanijo Bajsič. Rodila sta se jima dva otroka — John in Sonja — zdaj oba že dorasla.

Na predvečer pogreba smo v naši cerkvi ob Francovi krsti zmolili rožni venec, pogrebna maša je bila v ponedeljek 17. novembra, nato pa pogreb na keilorsko pokopališče. Poleg svoje družine zapušča tu brata Albina, v domovini pa dve sestri in dva brata.

Dne 28. novembra je izdihnil, smrtno zadet od kapi, TONY WEST (KLANJŠEK). Umrl je v St. Jude's Nursing Home v Chadstonu, kjer je kot nepokreten preživel že vrsto let. Bil je zelo potrpežljiv bolnik in ni tožil, ampak je vse obiskovalce sprejemal nasmejanega obraza. Rojen je bil 11. novembra 1928 v Boštanju ob Savi. V Avstralijo je prišel z mamo in bratom po vojni in mi kot predelavec pri podjetju veliko pomagal pri zaposlitvi novodošlih fantov. Poročil se je s Cecilijo Tompa, doma iz Gomilic. Sinova Robert in Andrej sta zdaj že odrasla. S svojo družino je pokojnik živel v S. Kingsville, dokler ni obležal in potreboval posebno nego. Rožni venec ob krsti smo zmolili v ponedeljek 1. decembra zvečer v farni cerkvi Rešnjega Telesa, South Kingsville, naslednji dan pa imeli prav tam pogrebno mašo, kateri je sledil pogreb: zemske ostanke pokojnega Tonyja smo spremili na livadno pokopališče v Altono.

Pa še eno nenadno in bolečo smrt smo imeli v naši srenji: v torek 9. decembra je kmalu po povratku z dela RADO (Karlo) ŠKOFIC, doma sedeč v našlonjaču, parkrat glasno in nekam nenavadno dahnil in že izgubil zavest, zadet od srčne kapi. Rešilci so ga zaman skušali oživet, na pot v večnost sem mu podelil sveto maziljenje. Še dan prej je pokojni Rado prepeval na našem koru (z ženo Angelo r. Škraba sta bila dolgoletna člana našega cerkvenega zbora) in po maši s svojo razigranostjo v dvorani vse zabaval . . . Res težko je bilo verjeti, da ga ni več med nami: pogrešali ga bomo, ne le na koru, tudi na splošno, saj je bil s svojo družino tesno povezan z našo narodno in versko skupnostjo. Vsi trije otroci, sin in dve hčerki, so že poročeni in od doma.

Pokojnik je bil rojen v Ljubljani 16. januarja 1924. Kot begunski študent v Avstriji je nekaj časa obiskoval graško univerzo, potem pa emigriral v Argentino. Tam se je leta 1952 poročil, leta 1964 pa s sinom Karlijem prvi prišel v Avstralijo, nato mu je sledila še žena in hčerki.

V sredo 10. decembra zvečer smo ob Radotovi krsti v naši cerkvi zmolili rožni venec, naslednji dan pa je bila sveta maša in nato pogreb v Keilor.

Iskreno sožalje vsem dragim naših pokojnih, ki naj po božjem usmiljenju počivajo v Bogu!

Alojz Gradnik:

Božična noč

**Božična noč, luč repatice
pokojno osvetljuje strehe.
Na mizo dajmo zdaj orehe,
rožice, smokve in potice.**

**Prižgimo sveče, koprneče
naj roke sežejo otročje
in si natrgajo v naročje,
kar jim drevesce nudi sreče.**

**A srca dvignimo v poljane
cvetočih zvezd, ko zlate vrče,
naj v slasti in bolesti krče
pokoja božja kaplja kane.**

**In komu vrč je že v črepinjah,
naj v školjko sklene gladni dlani
in z malimi naj v veri vdani
koraka v njihovih stopinjah.**

IZPOD TRIGLAVA

GREGORČIČEVO 80-letnico smrti so obhajali v kobariški cerkvi na nedeljo 23. novembra. Slovesno somaševanje je vodil koprski škof - pomočnik Metod Piriš. Poročilo pravi, da je bila njegova pridiga lepa dopolnitev k govoru, ki ga je imel pesnik Ciril Zlobec nekaj ur kasneje v Drežnici. Zlobec je opisal Gregorčiča kot človeka in pesnika, škof pa ga je predstavil kot dobrega duhovnika in zlasti vnetega oznanjevalca božje resnice. "Bil je branitelj božjih, narodnih in drugih človekovih pravic. Pregarjal je temo, odstranjeval hudo, kazal sonce, branil je dobroto. Ščutil je zakon in družino, obsojal je preklinjevanje, nečistovanje in pijančevanje. Odklanjal je medsebojno nezaupanje in sovraštvo. Očetovsko je dvigal potrte, na rob potisnjene, nesrečne, nepoučene. Otrokom, mladim je z veliko ljubeznijo odkrival resnice o Bogu in človeku... V imenu Cerkve se zahvaljujemo Bogu, da je 80 let po smrti Goriški slavček ostal živ v naši zavesti, v našem spominu in v življenju. Naj nam bo tudi v prihodnosti dragocena duhovna popotnica: zgled dobrega človeka, zvestega duhovnika in zavednega Slovenca!"

NEKAJ zanimivih števil nam pove, da je bilo v tem zimskem semestru ljubljanske Teološke fakultete vpisanih 177 slušateljev. Od teh je 103 škofijskih (ljubljanska nadškofija 47, mariborska 34, koprška pa 22), 49 iz redovnih skupnosti, trije so iz drugih škofij, laičnih slušateljev je 22, izredno vpisanih pa 7. Prvi letnik ima 33 slušateljev, šesti pa 25.

Ljubljansko Teološko fakulteto sestavlja 12 samostojnih kateder: za filozofijo, biblične vede, osnovno teologijo, zgodovino krščanske literature in nauka, dogmatično teologijo, moralno teologijo, cerkveno pravo, oznanjevalno teologijo, liturgiko, pastoralno teologijo, cerkveno zgodovino in za dialog.

Od predstojnikov omenjenih kateder sta dva redna profesorja, izrednih je sedem, osem je predavateljev v pokoju, docentov je pet, honorarnih predavateljev je osemnajst, asistentov pet, profesorji za žive jezike pa so štirje.

V okviru Teološke fakultete je tudi Inštitut za zgodovino Cerkve, Teološki pastoralni tečaj (katehetska specializacija) in Orglarski tečaj.

BRALI SMO v Nedeljskem dnevniku, da je po statistiki ljudskega štetja iz leta 1981 v Sloveniji — 32,324

več fantov kot pa deklet. Fante ali dekleta štejejo od petnajstega leta pa do poroke. Le kam gredo dekleta, da je v številu med njimi in fanti taka razlika?

Če ostanejo doma, pravi isti člančič, se slovenska dekleta očitno rade poroče s fanti iz drugih republik, če gredo na delo v druge republike, pa prav tako. Primorska dekleta se po odprtju meje spoznavajo z italijanskimi fanti in se jih kar preveč mozi čez mejo. Precej deklet gre tudi v Avstrijo ali Nemčijo, kjer žal za poroko ne iščejo ravno slovenskega fanta...

Sociologi naj bi preiskali, kaj je narobe s slovenskimi fanti, da ostajajo tako grdo "na cedilu" — ali pa kaj je narobe z našimi dekleti, da raje segajo v tuje roke in tujcem oddajajo svoja srca...

O ČEBELJARJENJU na Kranjskem je prvi pisal že zgodovinar Valvasor — torej je to stara slovenska obrt, s katero se je ukvarjalo veliko naših kmečkih mož takorekoč mimogrede, v razvedrilo. In se še. Čebelarski muzej v Radovljici je letos pripravil zelo zanimivo razstavo z naslovom **Čebelnjaki na Slovenskem**. Zbrali so veliko gradiva, ki prikazuje številne stare čebelnjake, od katerih so nekateri stari že okoli 300 let.

V MARIBORU pa je ob priliki 110-letnice avtomobilizma Društvo ljubiteljev starih avtomobilov **Veteran** pripravilo posebno privlačno razstavo starih in novih avtomobilov ter motociklov. Razumljivo, da so posebej privlačila stara vozila, med katerimi je vzbujala največ pozornosti BMW diksi in pa MG-tip PA iz leta 1937. Za zadnjega so lastniku neuspešno ponujali kar 60 milijonov dinarjev.

BEREMO v ljubljanskem časopisu, da so inozemski kupci zaradi slabe kakovosti blaga v prvi polovici letošnjega leta vrnili slovenskih izvoznikom za 754 milijonov din izdelkov. Za Jugoslavijo je za isto obdobje številka še mnogo višja: kar 3, 17 milijard dinarjev. V opravičilo slovenskim podjetjem naj služi dejstvo, da je v Slovenijo vrnjeno slabo blago višje vrste, vsaj povečini, v katerem so bili vgrajeni izdelki podkontraktorjev iz drugih republik. Ti izdelki, ali pa že same surovine, so se izkazali za slabe.

Praksa pove, da je na ta način najlažje izgubiti slehernega kupca tudi za bodoče naročbe.

SREČANJE PISATELJEV, letos na gradu Statenberg, je nosilo naslov "Književnost in izobraževanje". Pri razpravah so prišli do zaključkov, da ni mogoče pripraviti šolskih učbenikov za književnost kar po istem kopitu za celo Jugoslavijo. Učbeniki morajo nujno temeljiti na književnosti narodnostne skupine, kjer jih bodo uporabljali po šolah. Pisatelji so tudi posebej poudarjali, da je potrebno po šolah paziti

na slovenščino tudi pri drugih predmetih in da morajo vsi učitelji in profesorji po slovenskih učnih zavodih dobro obvladati naš jezik. Ob nasilnih poskusih zadnjih let je skrb pisateljev razumljiva, četudi je vse skupaj bilo povedano in napisano po geslu: Kdor more, naj razume!

LETALIŠČE V RONKAH je uradno letališče za Furlanijo in Julijsko krajino, torej tudi zamejskega Trsta in Gorice. Že dolga leta so se odgovorni prizadevali za njegovo mednarodno priznanje, a monopol italijanskih mednarodnih letališč je bil prehud. Pa so le našli bližnjico za doseg svojega cilja: Od letošnjega 18. decembra bo dvakrat na teden (v četrtek in v nedeljo) poletel Boeing 737 družbe Britania iz Londona v Ronke in nazaj. To bo sicer za enkrat charterska proga, a z vsemi značilnostmi redne linije in sprejemala bo tudi posamezne potnike.

Z DUNAJA je prišla zlasti zamejskim koroškim Slovincem kaj razveseljiva novica, da je postal po sedmih desetletjih prvi Slovenec član dunajskega parlamenta. To je **Karel Smolle** iz Bistrice v Rožu, predsednik Koroške enotne liste (KEL) v Celovcu in na Dunaju vodja Informacijskega centra manjšin v Avstriji. Kot je sam izjavil, bo zastopal interese vseh narodnostnih manjšin v Avstriji. Glavno vlogo kot zvezni poslanec pa vidi Smolle v tem, da bo avstrijskim strankam predložil sprejem novega zakona o manjšinah, ki naj bi nadomestil obstoječi zakon o narodnostnih skupinah in vsekakor bolj ustrezal potrebam manjšin. Kot temelj zanj naj bi služila Narodnostna listina dr. Francija Zwitterja.

Morda se pa le našim bratom v Avstriji obetajo boljši časi. Če drugega ne, kot zvezni poslanec bo Smolle vsaj lahko sproti preprečil, da bi avstrijski parlament sprejel nekaj in se kasneje izgovarjal, da ni bil o zadevi dovolj informiran.

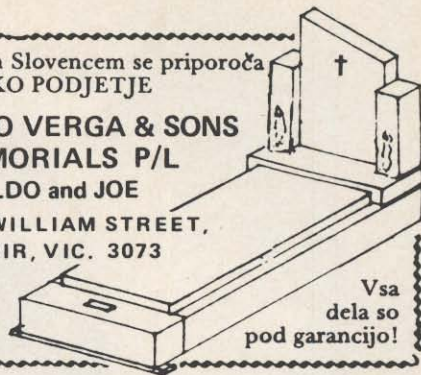
“**KATARININ SEJEM**” je baje najbolj znan od treh še ohranjenih starodavnih ptujskih sejmov. Kaj bi ne bil, saj ima za seboj že 435-letno tradicijo, ki pa še kar teče iz leta v leto. Vsaj tisti, ki ste doma iz Ptuja ali njegove okolice, ga boste poznali. Ob tem sejmu je nastal celo ljudski rek o vremenu, ki se glasi: Katreja

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
MEMORIALS P/L
ALDO and JOE

**77 KING WILLIAM STREET,
RESERVOIR, VIC. 3073**

Telefon:
470 4046
470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

s snegom veja, če ga pa še ni, ga naredi! Tudi letos je na god sv. Katarine, 25. novembra, kakih deset tisoč ljudi prodajalo in kupovalo razno robo, predvsem pa zimsko opravo. Torej je bilo živahno in je šlo vse po stoletni tradiciji. A s snegom letos sejem ni “vejal” – torej morajo Ptujčani pričakovati uresničitev drugega dela zgornjega pregovora: v kratkem bodo pod belo odejo, če že niso, saj je od sejma že precej dni.

V **POMURJU** je okolje zelo ogroženo, so ugotovile uprave inšpekcijskih služb pomurskih občin. Najbolj so v tem delu Slovenije ogrožene reke in potoki, a med njimi najbolj Mura. Ta naša reka je po stopnji onesnaženosti uvrščena že v četrti in peti kakovostni razred. Onesnažujejo jo papirnici v Čeršaku in Sladkogorski, dalje farmi prašičev v Podgradu in Nemščaku, komunalne in industrijske odplake v Gornji Radgoni, pa tudi številni onesnaženi pritoki. Podobno je tudi z reko Ledavo, ki jo najbolj onesnažuje odpadna voda iz Murske Sobote.

Ravnanje z odpadki postaja v Pomurju vedno večji problem. Še nobena pomurska občina nima urejenih smetišč, niti organiziranega načina zbiranja odpadkov, a količina nevarnih odpadkov vedno bolj narašča. Zahteve inšpektorjev po boljših ukrepih za izboljšanje sedanjega stanja na ekološkem področju bodo požrle veliko denarja in dale občinam tudi veliko planiranja ter resnega dela.

Pa tudi drugi deli Slovenije se pritožujejo zaradi ogroženega okolja. V Trbovljah sproti obveščajo ljudi, kdaj je zrak tako okužen, da ogroža zdravje.

VIKTORIJSKIM SLOVINCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

OB 50-LETNICI

in letošnjem "EVHARISTIČNEM LETU" bomo obnovljali spomine na junij 1935 v Ljubljani. Naj nam pomagajo utrditi našo vero in zvestobo Bogu!

MARSIKATERO noč je Jezus premolil, sam ali v družbi apostolov. To noč je Bog naklonil nam, da skupaj z Jezusom molimo in darujemo in njega samega v zahvalo sprejmemo.

Možje in fantje, ne dajte se motiti – brez Jezusa, ki ga sprejemamo v obhajilu, ne morete stanovitno ohraniti življenja milosti v sebi. Jasno in nedvoumno je govoril Gospod sam: "Ako ne boste jedli mesa Sina človekovega in pili njegove krvi, ne boste imeli življenja v sebi" (Jan 6, 53). Nadnaravno življenje more dati v našo dušo samo Bog, nikjer drugod ga dobiti ne moremo. A Jezus pravi, da bo le tisti imel večno življenje, ki zavživa njegovo telo in kri; kdor tega ne dela, kdor to zanemarja, ne bo imel življenja v sebi. Po Jezusu edinem pride večno življenje v nas. Ko zaužijemo podobo kruha, pod katero on skriva svojo človeško in božjo naravo, pride vse bogastvo božje milosti v nas. Nikjer drugod se tako tesno, tako resnično in dejansko ne moremo zediniti z Bogom, kakor v sv. obhajilu, zato bo tisti, ki Jezusa uživa, živel po Jezusu vekomaj.

Neobhodno potrebno je, da nosimo božje življenje v sebi. Velike in težke so naloge katoliških mož in fantov v sedanjosti. Zvestoba v veri in poklicu, poštenost v vsem udejstvovanju, vztrajnost v borbi za izboljšanje samega sebe in življenjskih razmer, to so naše naloge. Prekvasiti moramo vso javnost s krščanskimi načeli nepristranske pravičnosti in ljubezni, vsemu

Tu je izvleček iz pridige, ki jo je imel pokojni naš škof dr. GREGORIJ ROŽMAN pri kongresni polnočnici. Ta je zaključila veličastno procesijo mož in fantov z baklami od ljubljanske stolnice do Stadiona za Bežigradom.

Primerno spadajo v tole številko tudi škofove evharistično – božične misli, ki jih je napisal za svoj predzadnji božič na tem svetu. Naj bi se izpolnila nad nami njegova želja, da bi nam bila prav vsaka mašna daritev v letu "božično doživetje"!

javnemu delovanju vtisniti pečat resničnega krščanstva. To je naša dolžnost. Pred vsakim, prav pred vsakim stoje té življenjske naloge. Izpolniti jih mora!

Ne more jih nikdo, ki ne nosi v sebi božjega življenja! Še enkrat ponavljam: To je glavno in predvsem potrebno! Prazno in ničevno je vse, kar dela človek brez milosti božje. O tem moramo biti globoko v dno duše prepričani. Na zunaj sijaj in uspehi so puhli, ako ne izvirajo iz nadnaravnega počela v duši, iz posvečujoče milosti. Ako Kristus v nas ne živi, da z nami dela in trpi, je življenje naše in delo naše brez vrednosti.

Božič 19

"Tro

Pastirji

Jožefa in

Bet

Onega, K

sem priša

Mno

Kjer lačn

Ksah

Betlehem

v Betlehe

d oltarju

in se na

življenje

Vam

meta dar

Poz

Božja beseda

eamus naque Bethlehem ot udeamus" (Lk 2, 15)

okitelji do Betlehema, našli Marijo.

de, v pasli položeno.

hem = Hiša kruha je rojstni kraj

o sebi dejal: „jaz sem živi kruh, ki

z nebes“ (Jn 6, 51).

je dandanes Betlehemov na zemlji,

duše napedejo kruh iz nebes.

jutro nas angel varuh, kakor

angel pastirje, porabi: „Popidimo

in pogledjmo“ ter nas spremelja

da doživimo rojstvo Gospodovo

mo kruha, ki je prišel iz nebes za

veta.

sebi želim, da bi nam bila vsaka

v novo božično doživetje vse leto!

ru in blagorlov!

+Gregorij Rožman
Ljubljanski škof

Nadnaravno mora biti naše življenje usmerjeno. Iz Jezusa moramo črpati življenje. In kako? Obhajilo nam ga ohranja, jača in veča. Brez rednega obhajila si tega življenja v današnjih časih ohranjati ne moremo.

Vsi veste, da potrebuje močnejše in pogostejše hrane tisti, ki težka in utrudljiva dela opravlja. Čim težje je delo, tem tečnejšo hrano potrebuje telo. Isto velja za dušo. Čim težje preizkušnje prihajajo za vero, tem močnejša, tem pogostejša mora biti hrana, ki vzdržuje nadnaravno življenje v duši.

Nismo še iz stisk in resnih nevarnosti in tudi nikoli

ne bomo. Sveto obhajilo nam križa ne odvzame, da nam pa moč, da križ nosimo. Mučenci v ječah so vzdržali muke in šli veselo v smrt, ker jim je obhajilo, ki so ga skrivaj dobivali, dajalo moč in vztrajnost.

Možje, fantje! Marsikdaj in marsikateremu je življenje in življenjski boj težji in mučnejši kakor pa kratka mučeniška smrt. Vzdržite le iz moči obhajila. Z Jezusom smo močni, z Jezusom zmoremo vse!

Sklep nocojšnje svete noči bodi torej: Odslej redno in pogostno k obhajilu – ne samo enkrat po spovedi – večkrat, ponižni in skesani, da bo možem in fantom pravilo: Kolikorkrat pri maši, tolikokrat tudi pri obhajilu! Taka bodi nocoj zaveza z Jezusom!

Jezus v presvetem Rešnjem Telesu je naša d a r i t e v. Brezmadežna, neizmerne vrednosti je ta daritev, ki se za nas neprestano daruje. Zbrali smo se, da skupno s Sinom božjim samim darujemo najsvetejšo daritev, da njegovi daritvi svoje skromne darove pridružimo, darove, ki sami na sebi nimajo cene v očeh neskončno svetega Boga. A v Jezusovih rokah tudi naša ponižna vdanost, naše skesano mišljenje in naša slabotna ljubezen postane deležna neizmerne vrednosti njegove nekrvave daritve.

Ob tej edinstveni maši, kakršne zgodovina našega naroda še ne pozna, eno sveto obljubo Jezusu napravimo: Nobeden več maše zanemarjal ne bo, da bi zunaj cerkve postajal! Te naše narodne sramote, tega zaničevanja Jezusa samega, ki se za nas daruje, naj bo s tem kongresom konec. Vera in ljubezen do Jezusa, ki vas je na tisoče nocoj sem privedla in ki še večje tisoče kot smo tukaj, z vami nocoj duhovno veže, naj za vedno izbriše ta madež iz občestva slovenskih mož in fantov. Bodite odslej neutrudljivi apostoli pogostega obhajila in pobožne udeležbe pri sveti daritvi z zgle-dom in besedo!

Bakle so zagorele nocoj v vaših rokah. Znak so vaše žive vere in tople ljubezni do Jezusa. Bakle so dogorele in ugasnile, nikdar pa ne sme ugasniti vera in ljubezen te noči v vaših srcih. Nesite s seboj svetlobo vere in gorkoto ljubezni do Jezusa v presvetem Rešnjem Telesu. Iz vas, iz vašega življenja naj žarko sveti in greje vse naokrog: da preženete temo v dušah, v kate-rih jasnosti in veselja vere še ni, da ogrejete mrzla in sebična srca, ki doslej Jezusove osrečujoče pričujočnosti še niso okušala. Ta apostolat bodi zahvala dobremu Odrešeniku! Nocojšnja armada mož in fantov, nasičena s presvetim Telesom Jezusovim, pojdi po vsej naši dragi domovini! Ni zločnosti in ni peklenske sile, ki bi mogla kljubovati Jezusu in vam, ki ste z njim zvezani v nadnaravnem življenju milosti. Ko v vas Kristus kraljuje, se bo moglo njegovo kraljestvo razširiti vsepovsod. Zato bodi naš klic, bojni klic in klic ljubezni, danes in vse dni: Kristus kralj, Kristus zmaguj, v hostiji sveti nam gospoduj!

*Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147*

*Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

BOŽIČNI SPORED

Merrylands: Pri Sv. Rafaelu bomo začeli z božično devetdnevnicjo v torek 16. decembra, končali pa jo bomo na božično vigilijo, v sredo 24. decembra. Med devetdnevnicjo bo med tednom vsak večer sveta maša ob sedmih, v nedeljo pa ob pol desetih dopoldne. Ta devetdnevnicja naj nas duhovno pripravi za božične praznike. Radi pristopajmo k zakramentom, ne šele za božič, ampak tudi med adventom, zlasti zadnjih devet dni.

Na božično vigilijo (sreda 24. decembra) bo ob sedmih zvečer sveta maša in zaključek devetdnevnicje.

Slovesna **POLNOČNICA** bo na sveti večer opolnoči. Kot že nekaj let po vrsti, bo tudi tokrat v dvorani. Prepeval bo mešani zbor. Od enajste ure zvečer dalje bo v cerkvi božično spovedovanje. Pred polnočnico si gotovo oglejte jaslice v cerkvi ter počastite novorojeno Dete!

Na božični dan (četrtek 25. decembra), bodo pri nas svete maše: ob osmih zjutraj z ljudskim petjem, ob pol desetih slovesna s petjem mešanega zbora, ter ob enajstih, ko bo prepeval mladinski zbor "Zarja". — Na praznik sv. Štefana (petek 26. decembra) bo sveta maša ob pol desetih dopoldne. — Na nedeljo svete Družine (28. decembra) bomo imeli pri maši ob pol desetih pete litanije Matere božje, zahvalno pesem za konec leta in blagoslov z Najsvetejšim. — Na Silvestrovo (sreda 31. decembra) bo zvečer od šestih do sedmih izpostavljeno Najsvetejše, nato bo blagoslov in sveta maša. — Na novega leta dan (četrtek 1. januarja) in praznik Matere božje, bosta sveti maši pri nas ob pol desetih dopoldne (poje mešani zbor) in ob sedmih zvečer (poje mladinski zbor).

Figtree - Wollongong: Na sredo 24. decembra (bo-

žična vigilija) bo ob pol dvanajstih ponoči tamkajšnji mladinski zbor "Zlati glas" prepeval božične pesmi, nato bo sledila slovesna polnočnica. — Nadaljne službe božje: v nedeljo svete Družine (28. decembra) ob petih popoldne; na novo leto (četrtek 1. januarja) izjemoma že ob štirih popoldne; na nedeljo 4. januarja (praznik razglasenja Gospodovega) ob petih popoldne. Nato pa redno vsako drugo in četrto nedeljo ob petih popoldne.

Canberra: Poleg redne decembrske maše (21. decembra ob 10.30 dopoldne, bo praznična služba božja tudi na božični dan (25. decembra ob šestih zvečer). Ob isti uri bo maša tudi teden kasneje, na novo leto (1. januarja). Nato pa spet 18. januarja, 15. februarja itd., vselej ob 10.30 dopoldne. Kraj je: cerkev sv. Beda, vogal Nuyts & Hicks Sts., Red Hill, ACT.

Brisbane: Božična služba božja bo na božični dan ob šesti uri zvečer v cerkvi Matere božje, vogal Peel & Merivale Sts., South Brisbane.

Surfers Paradise: Služba božja bo v cerkvi na Hamilton Ave., Surfers Paradise, v petek 26. decembra ob desetih dopoldne. Ta dan je praznik prvega mučenca svetega Štefana.

Newcastle: Slovensko mašo bomo imeli na nedeljo po božiču (28. decembra, praznik svete Družine). Kraj je: Hamilton, čas pa ob šestih zvečer. — Naslednja maša bo 29. marca in na belo nedeljo (26. aprila).

Za vse zgoraj omenjene kraje velja, da je pred vsako mašo prilika za spoved (zakrament sprave). Mislim, da ni treba spet poudarjati, da je za krščansko praznovanje božiča potreben prejem zakramentov.

PAPEŽEV OBISK je napravil mogočen vtis na vse, ki so se srečali s svetim očetom in so bili prisotni pri sprejemih in svetih mašah. P. Ciril se je z našo mladino udeležil papeževega srečanja (Sydney Cricket Ground), h kateremu se je zbralo na tisoče mladih in z navdušenjem pozdravilo visokega gosta. Oba pa sva bila navzoča pri srečanju z redovniki v sydneyški operi in sva tudi somaševala z njim ter 400 duhovniki pri papeževi maši v Randwicku. Upajmo in molimo, da bodo njegove klene besede našle odmev v srcih avstralskih katoličanov, kristjanov nasploh, tudi pri naših rojakih. Preskrbite si brošuro, ki bo kmalu izšla ter vsebovala vse papeževe govore.

ISKRENA HVALA vsem, ki ste mi omogočili obisk mame za njeno 90-letnico. Imeli smo praznovanje s sveto mašo v stranski kapeli cerkve sv. Frančiška v Šiški. Bilo je res lepo družinsko slavlje. Mama in moji domači so mi naročili, naj se javno zahvalim vsem rojakom za poslani telegram, cvetje, čestitke, darove in omembo v "Mislih". Hvala tudi Danici Petrič in ženskemu odseku Slovenskega društva Sydney za čestit-

ke in "Odperto pismo" v oktobrskih "Mislih". Hvala tudi p. Cirilu, sestri Hilariji pomočnikom in delovnim skupinam, da je delo med mojo odsotnostjo lepo potekalo.

DOBRODOŠLA MED NAMI, mama p. Cirila, Marija Božič iz Stopič pri Novem mestu, ki je 5. novembra prišla na obisk sina v Sydney. Dne 26. novembra pa je prišel iz Ljubljane na obisk sina Andreja in družine Stanko Sušnik. Obema želimo, da bi se med nami dobro počutila in prijetno uživala toplo avstralsko sonce v nadomestek za mrzlo slovensko zimo.

MATURANTSKI PLES je tudi letos privabil v klub Triglav lepo število rojakov, da je zmanjkalo prostora in so nekateri morali oditi domov. Letos je maturiralo na državni šoli iz slovenščine devet naših fantov in deklet. Upati in želeli je, da bi lep obisk te vsakoletne prireditve vplival tudi na povečanje števila dijakov državnega slovenskega pouka. Nekoliko močne volje s strani staršev bi gotovo rodilo dobre sadove. Marsikateri maturant prizna, da je bil kasneje hvaležen staršem, ki so vztrajali in utemeljevali važnost učenja jezika, četudi so se takrat upirali.

Vpisovanje za pouk slovenščine bo v Bankstownu (Girl's High School, Mona Street) v soboto 7. februarja 1987 dopoldne od 9 do 11 ure.

KRST – Natalie Padjan, Greystanes. Oče Jozo, mati Nada r. Šarič. Botrovala sta Pero in Zlata Perko-
vič. – Merrylands, 22. novembra 1986.

POROKA – Dominik Patrick Turner, avstralskega rodu, krščen v Kogarah, NSW, in Ida Elizabeth Kon-
da, Homebush, NSW, hčerka Jožeta in Jelke r. Žužek, krščena v Watson Bay, NSW. Priči sta bila Igor Žužek in Rok Hren. Poroka je bila v Ljubljani, v cerkvi svetega Antona na Viču, poročil pa ju je 6. septembra 1986 p. Krizolog Cimerman.

Mlademu paru želimo obilo božjega blagoslova na skupno življenjsko pot!

POKOJNI – V petek 21. novembra 1986 je v Lottie Stewart bolnišnici v Dundas umrla VIDA MARUSCHKO rojena Štemberger. Rojena je bila 10. maja 1930 v Podgrajah, v družini desetih otrok. Njen oče Rudi Štemberger še živi v domovini, njena mati Tereza r. Prosen pa je že med pokojnimi. Vida je prišla v Avstralijo leta 1957. Naslednje leto se je poročila v Paddingtonu z Janezom Maruschkom, doma od Sv. Jurija ob Pesnici. Poleg moža zdaj zapušča sina Roberta (24 let) in Tomaža (18 let), sestri Nevo Janž in Nado Novak ter brata Rudija Štembergerja, v domovini pa poleg očeta še štiri sestre in dva brata. Vida je bila bolna komaj osem tednov. V Westmead bolnišnici je prestala operacijo. Pogumno je sprejela zdrav-

nikovo vest, da ima še dva meseca življenja, prejela je svete zakramente in tako dobro pripravljena odšla s tega sveta. Pred smrtjo je hotela izkazati hvaležnost vsem, ki so jo v boleznih obiskovali, ter je zanje naročila sveto mašo. Rožni venec za pokoj njene duše smo zmolili ob krsti v pogrebni zavodu v Fairfieldu na predvečer pogreba. Kapela je bila premajhna za številne rojake, ki so prišli molit in se od pokojnice posloviti. Pogrebno mašo (v torek 25. nov.) je opravil p. Ciril, ki je pokojnico lepo pripravil za odhod v večnost (jaz sem z njim somaševal) in vodil tudi pogrebne obrede. To je bil prvi pokop na novem delu slovenskega pokopališča v Rookwoodu, ki je v bližini poljskih grobov. – Sorodnikom pokojnice naše iskreno sožalje. Naj počiva v božjem miru!

V novembru je umrla tudi FRANA VALENČIČ. Žal njenih podatkov trenutno nimam pri roki, zato jih bom objavil prihodnjič.

+ LUDVIK
KLAKOČER
s soprogo
na letošnjem
žegnanju
pri Sv. Rafaelu
v Merrylandsu

Dne 13. novembra 1986 je v Sydneyu v starosti nekaj mesecev nad 80 let umrl LUDVIK KLAKOČER. Pokojnik je bil rojen 17. avgusta 1906 v Vetrniku pri Kozjem na Štajerskem. Eno leto po Ludvikovem rojstvu se je družina, ki je tedaj štela poleg staršev šest fantov in tri dekleta, preselila v Westfalijo. Oče Franc je rudaril v Nemčiji do leta 1925 in z ženo Ano r. Kužner skrbel za številno družino. Ludvik je po osnovni šoli v Gladbecku nadaljeval študije v Škofovih zavodih pri Ljubljani, potem pa v Louvainu v Belgiji. V Ljubljani se je poročil z Marijo r. Grm in se kmalu začel uveljavljati pri leposlovju. Prevedel je več romanov, pisal članke in ocene ter postal član PEN kluba, bil sourednik "Slovenskega doma" in odgovorni urednik družinske revije "Obisk".

V maju 1945 se je pred komunizmom umaknil v Trst in takoj začel kulturno delovati. Vodil je cerkveni zbor pri Sv. Antonu Novem, skrbel za glasbeni oddelek radia Trst A in ustanovil radijski mešani pevski zbor. Eno leto je vodil tudi radijski angleški tečaj in zanj sestavil učbenik. Leta 1951 se je z družino pre-

selil v Avstralijo in se nastanil v Sydneyu, kjer je v državni tiskarni (Government Printing Office) dobil službo korektorja in je kot vodja skrbel za izpitne tiskovine državnega vzgojnega oddelka.

Kmalu po prihodu med nas je postal organist in pevodnja pri sydneyjskih slovenskih mašah, ki so bile tedaj po raznih cerkvah. Zavidljive uspehe je dosegel s svojim moškim zborom "Škrjanček" na raznih nastopih in tudi LP ploščo narodnih ter umetnih pesmi. Njegov mešani pevski zbor pa prepeva vsa leta, odkar obstoja naše versko središče. Vodstvo je pokojnik oddal pred dvema letoma, ko ga je bolezen soproge in njegova lastna zadržala doma. Pokojnika prištevamo med največje dobrotnike naše verske skupnosti v mestu Sydney. Ne le, da je žrtvoval ogromno svojega časa skupnosti, ampak je tudi vsestransko podpiral vse dobrodelne in kulturne prireditve, to pa tako, da levica ni vedela, kaj dela desnica. Bil je vseskozi prepričan katoličan in zaveden Slovenec, značajan in pogumen tudi takrat, kadar je bilo treba javno spregovoriti v obrambo resnice.

Pokojnikovi zemski ostanki so ležali na mrtvaškem odru na predvečer pogreba, v petek 14. novembra, v Metropolitan pogrebem zavodu v Bankstownu, v soboto dopoldne pa je bila v naši cerkvi v Merrylandsu pogrebna služba božja, ki jo je vodil p. Ciril. Pokojniku je v slovo prepeval mešani zbor, katerega je toliko let požrtvovalno vodil. Nato je krenil pogrebni sprevod na slovenski del pokopališča Rookwood, kjer bo pokojnik ležal v bližini p. Bernarda. V imenu pevcev in rojakov se je od njega poslovil Jože Urbas, član mešanega zbora. V slovo je pokojniku spregovoril tudi bivši župnik župnije v Oatley-u, Fr. Basil Jansen.

Pokojnik je bil nazadnje v naši cerkvi sv. Rafaela ob priliki žeganja, 28. septembra. Je pa redno zahajal v domačo farno cerkev, v kolikor mu je bolezen dopuščala. Končno je moral na težko operacijo, a že naslednji dan je podlegel srčnemu infarktu.

Iskreno sožalje ženi Mariji, obema hčerkama in njih družinama ter ostalemu sorodstvu. Gospod Klakočer, Vi pa uživajte večni mir kot-božjo nagrado za dobro opravljeno življenjsko nalogo!

P. VALERIJAN

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU

TISKOVNEMU SKLADU

ZA NAŠE "MISLI":

\$103.— Minca Eberle-Zupan; \$82.— Cvetko Falež; \$35.— Valentin Brez; \$25.— Franc Erpič (namesto cvetja na grob Radota Škofic); \$18.— Ivan Legiša; \$15.— Jakob Klasinc, Peter Stepančič, Magda Hreščak (namesto cvetja na grob Ludvika Klakočerja); \$14.— Teresa Gesmundo, Viktor Ferfolja, Zora Gec, Jožef Jež, Miha Risa; \$13.— Pavla Bernetič; \$12.— Janez Plut, N.N.E., Stanko Kolarič; \$9.— Ana Paulin, Marija Laurenčič; \$5.— Zvonka Čuček, Peter Bizjan, Slavko Koprivnik; \$4.— Mary Kavčič, Feliks Drobež, Helena Van de Laak, N. N., Tomaž Možina, Franc Erpič, Ljudmila Božič, Ivanka Kropich, Franc Petelin, Ana Renner, Antonija Poklar; \$3.— Jože Brodnik; \$2.— Majda Pantelič, Franc Vodopivec, Peter Bizjan, Karel Barber.

NAŠIM POSINOVLJENIM

AFRIŠKIM MISIJONARJEM:

\$60.— Janez Šveb (lačnim), Stanko

Premakljivi svečnik

(5.)

"Če je že dolgo mislil na izstop, potem tudi že dolgo ni molil."

"Prvo leto smo molili zvečer vedno skupaj. Naslednje leto je bil ob večerih vedno zdoma in je tudi rekel, da mu je ljubše, če večerno molitev sam opravi. Z gospodinjo sva ostala sama. Rečem ti, da sva vrzel, ko ga ni bilo z nama pri večerni molitvi, občutila, kakor da manjka pol hiše. Koliko večerov in noči sem prebedel, ko ga do poznih nočnih ur ni bilo domov, ve sam Bog."

"Se nista o tem nikoli pogovorila, kdaj naj prihaja domov?"

"Sva se, toda vedno me je znal prepričati, da drugače ne gre. Zato tudi nikoli nisem mislil, da ne bi bilo vse v redu, kar počne."

"Kakšen pa je bil do gospodinje?"

"Prvo leto je bil zelo dober, vljuden, obziren, potem pa samo še uraden in hladen, kakor da sluti, da ji njegovo življenje ni po volji in je v skrbeh zanj. Večkrat mi je rekla, naj mu ne pustim, da prihaja tako pozno domov, jaz pa sem ji rekel, naj se v kaplanovo življenje ne vtika, ker je zrel človek in mora vedeti, kaj dela."

"Saj tako tudi je. Bil je zrel človek in pri tridesetih letih ni več ne-

kdo, ki bi ga drugi morali voditi za roko. Prav to te naj pomiri, da ne boš vrtal vase in iskal krivde tam, kjer je ni. Veš, prijatelj, govorim bolj sebi kot tebi, kajti tudi sam sem negotov, ko gre za to, ali naj kaplanu kaj rečem ali pa je bolje, da potrpi, da sam pride na to, kaj je prav in kaj ni. Pri tem pa se prav tako mučim z mislijo, ali delam prav ali ne. Če bi moj kaplan zapustil poklic, bi si gotovo očital, kakor si očitaš ti, čeprav menda ne bi našel kaj oprijemljivega ali določenega: vidiš, tu si pogrešil, tam si storil narobe.

Toda to je usoda nas župnikov danes: morali bi nekako voditi mlade ljudi, pa si ne upamo dotakniti njihove svobode. Škofija nam pošilja gospode, ki se zdijo sami sebi popolnoma odrasli, samostojni, kratka, dovršene osebnosti, jaz pa sem star in še vedno ne morem reči, da sem zrela osebnost in menda nikoli ne bom."

"Mislim, da današnjim mladim kaplanom, ne vsem seveda, predvsem manjka skromnosti. Skoraj nobeden izmed njih ni nikoli poznal pomankanja, zato pa ni zadovoljen s hrano, ne s stanovanjem, ne z ljudmi in tudi sam s seboj ne. Radi bi takoj vidne uspehe svojega dela in če jih ni, so razočarani. Željko je prav tu začel popuščati. Ko se mu je mladinska skupina začela krčiti, je v razočaranju še sam pospeševal njen razpad, namesto da bi se razpadu uprl. Izgubil je zaupanje vase, govoril pa je, da ima mladina že tako preveč vsega. Videl sem, kako ga neuspeh grize."

"Si kdaj opazil, kako se njegov notranji svet spreminja?"

"Nisem. Šele zdaj, ko gledam nazaj, mi je prišlo v zavest, kako je šlo z Željkom počasi navzdol, kako se ga je lotevalo vedno večje nezadovoljstvo, kako je vedno ostreje kritiziral razne ustanove, kakšen odklanjajoč odnos je imel do ustne molitve, do raznih navad, do posamične spovedi. Včasih se mi je zdelo, kakor da je on že zunaj vsega tega, da od nekod iz drugačnega sveta govori v ta svoj duhovniški svet, v katerega je nekako ujet. Rekel sem si, da je pač mlad in mlad človek je vedno bolj ali manj skrajnež, ki hoče stvarjem še dalje do dna. Vedel sem, da je občutljiv, zato ga zelo prizadenejo stvari, ki nas starih več ne spravijo iz ravnotežja. Nikoli pa nisem pomislil, da je vse to tako globoko zakoreninjeno v njem, da bo nazadnje vse skupaj pustil."

"Torej ni samo ženska kriva, da je šel?"

"Mislim, da se oboje prepleta med seboj. Čim bolj je zahajal k ženski, tem bolj mu je bilo duhovništvo v breme, in čim bolj mu je bilo duhovništvo v breme, tem bolj je zahajal k ženski, kakor da išče nadomestila, nekaj, kar naj bi napolnilo praznino, ki je nastala z izgubo duhovniškega ideala."

"Je tako zelo privlačna tista ženska?"

"Menda je. Jaz je niti ne poznam. Nekajkrat sem jo videl iz pisarne, ko je odhajala iz župnišča. Od njega je pet let starejša. Vodi kiosk ali malo trafiko v bližnjem mestecu, kjer ima tudi hišo. Pravijo, da je hiša lična in lepo urejena. Kje in kdaj sta se s kaplanom spoznala, pa ne vem. Zdaj se je preselil k njej."

"Kako bodo pa njegovi domači to sprejeli? Ali že vedo?"

"Bližnjih sorodnikov nima, razen matere. Morda mati že kaj ve, ker sta imela ob zadnjem obisku dolg pogovor. Po obisku se mati ni oglavila."

Aster-Stater (namestocvetja na grob Ludviku Klakočeru); \$50.— N. N., N. N.; \$20.— Ivanka Bajt z družino namesto božičnih voščilnic prijateljem in znancem, Antonija Šabec, Gizela Šarkan (namesto cvetja na grob Ludvika Klakočera), Nežka Jesenko; \$15.— Jože Brožič z družino (namesto božičnih voščilnic sorodnikom, prijateljem in znancem); \$10.— Ana Renar (za lačne); \$5.— N. N.

MATERI TEREZIJI

V INDIJO

ZA NJENE LAČNE SIROTE:

\$60.— Janez Šveb; \$50.— N. N.; \$25.— Jože Brožič z družino (namesto božičnih voščilnic prijateljem in znancem); \$20.— Nežka Jesenko, N. N. (lačnim za božič); \$10.— N. N.

DOBROTNIKOM NAJ BOG STOTERO POVRNE!

Tudi skromna svečka
prinaša toplino božiča . . .

BOŽIČ

Vse je belo —
polje, misli,
čustva, delo,
miza, skleda
vsebožičnega
obeda.

Pesem plava
v polnoč, vdana
Stvarniku — hozana!

In družina gleda
svetega Božička
v jasliah —
Jožefa, Marijo.

Zvezdice žarijo
na neba modrini
in v očeh otrok.

O, lepo je,
ko v družini
biva Bog!

Milka Hartman

sila pri meni, da bi se poslovila, kar je prej vedno storila. Morda jo je Željko kakorkoli skušal pripraviti na ta svoj korak. Ne vem, o tem prav nič ne vem.”

“Si že sporočil škofu, kaj se je zgodilo?”

“Ne še. Ne vem, kako naj to naredim, saj ne gre samo zanj, gre tudi zame. Čutim, da za župnijo nisem več sposoben. Naj me škof upokoji ali pa me prestavi v kako majhno župnijo, kjer ni potreben kaplan. Saj vidiš, da ne znam ravnati z mladimi ljudmi, kakšen pomen potem ima moje bivanje v tej župniji.

Vidiš, prijatelj, še to me je moralo zadeti na stara leta. Že sem si določil čas: še tri leta in zaprosil bom za pokoj, po tolikih letih drobnega, neopaznega dela se bom nekoliko odpočil, dokler me Gospod ne odpokliče. Zdaj ti pa pride ta vihar in do dna pretrese to moje staro življenje. Moj Bog, da se je moralo to prav meni pripetiti.”

“Lahko bi se tudi meni ali komurkoli. Željko bi šel svojo pot, tudi če bi bil pri Petru ali Pavlu. Menda je to bilo v njem. Zapravil je poklic ali ga pa sploh ni imel je samo mislil, da ga ima, ko se je zanj odločil. Če ga lastna mati ni mogla odvrniti od tega koraka, potem tega ne zmore sto najboljših župnikov.”

“Le kako bo mati to prebolela?”

“Tudi ti ji moraš pri tem pomagati. Ko se boš pomiril in zopet našel sam sebe, ji piši pismo. Bog ima tisoč poti, da lahko na dobro obrne tudi stvari, ki so za nas popolnoma nerazumljive. Prvo pa je, da ti sam ne sodiš in ne obsojaš ne Željka ne sebe.”

Župnik Štefan je sporočil škofu kaplanov izstop in tudi svojo odpoved župniji, toda škof o tem ni hotel slišati in ga je prosil, naj vztraja ne samo ob sončnem vremenu, ampak tudi takrat, ko besni nevihta in udarjajo strele.

/Nadaljevanje sledi/

V saj
ena
slika
zime
v naši
rodni
domovini
se pa
res
spodobi
v tej
božični
številki

Iz roda v rod...

LUCIJA SRNEC

Ob sprejemu ameriških rojakov na melbournskem letališču

MNOGI med slovensko skupnostjo v Melbourneu poznamo Uršičeve v St. Albansu in še več se najbrž spomni treh Uršičevih deklic. Majda, Jožica in Cvetka, tako se vrstijo. Sedaj so že vse tri mlade mamice s svojimi družinami. V avgustu leta 1964 so se prikazale na kanalu 7 in na televizijskem ekranu prvič predstavile našo slovensko skupnost. Nastopile so na tedaj zelo znanem HAPPY HAMMOND SHOW-u ter zapele nekaj slovenskih pesmi. Ker niso imele pisanih not, da bi jih spremljala pianistka, jim je kar mama podala glas in so lepo začele. In uspeh? Zavzele so PRVO MESTO ter si osvojile ime STARS OF TOMORROW. /"Kotiček mladih" te številke ima sliko diplome./

Uršičeve deklice so kot še zelo majhne rade oblekle narodne noše in nastopale na prireditvah, kjer so pele, plesale in igrale. Uršičeva mama jim je sama šivala noše, oče pa seveda služil. Zelo ponosno so znale vsakemu povedati, da je to slovenska narodna noša in da so vse tri prišle iz Slovenije še kot majhne deklice, saj je bila najstarejša Majda stara takrat menda komaj 7 let. Vse tri so redno obiskovale Slomškovo slovensko šolo pod vodstvom Anice Srnc, kasneje pa bile plesalke pri mladinski folklorni skupini verskega središča, katero je vodila gospa Draga Gelt.

Toda leta teko in kot povedano: vse tri Uršičeve deklice so že mamice. Marsikaj se je spremenilo, lju-bezen do slovenske narodne noše pa je ostala. Slika to lepo potrjuje. Na moje in mojega moža Štefana povabilo sta se Cvetka in Jožica, ki še živita v Melbourneu, rade volje odzvali, četudi sta morali zamuditi službo. Dne 24. oktobra letos, točno ob devetih – kot dogovorjeno – sta prišli s svojimi starši na letališče Tullamarine, kjer sta pozdravili naše goste –

ameriške Slovence. Druga skupina gostov pa je pri-spela na letališče šele ob enajstih – pač kot na-vadno malo zamude in pa ta presneti spremenjeni čas . . . G. Toni Petkovšek se nam je s skupino 24 oseb predstavil kot vodja. Tako smo se spoznali. In naši dve mladi mamici v narodnih nošah sta jih po-zdravili s šopkom cvetja in jim želeli lepe ter vesele dneve z nami.

Jožica in Cvetka sta mi povedali, da še vedno radi oblečeta narodno nošo, če je le prilika. Lansko leto je Cvetka, zdaj gospa Brne, s svojim možem pridno sodelovala v odboru S.K. Jadran; in še vedno je pri-pravljena priskočiti na pomoč, kjer je potreba.

Očividno je, da so korenine pri Uršičevih (in še pri marsikateri tukajšnji naši družini) pognale na globoko. Šivata si lastno narodno nošo, da ne bo treba vedno izposojati in ker hočeta imeti svojo – seveda včasih tudi mama priskoči na pomoč. Zdaj so na vrsti tudi avbe, ki bodo prav tako lepo domače delo. Toliko kilometrov od rodnega kraja in po toli-kih letih življenja v Avstraliji.

Zares: dokler si bo mlada generacija rada oblekla narodno nošo in jo v veliko primerih celo sama pri-pravila, bomo Slovenci v Avstraliji še vedno živeli. Res veliko je vredno, da si jo sami sešijejo. Seveda, tukaj smo pa zopet mi starejši, ki smo si to sposob-nost doma pridobili in jo ohranili. Ni nam torej treba nobenih učiteljev iz domovine, da bi prihajali med nas in nam "delili nauke". Brez njih vztrajamo, hranimo in prenašamo naše znanje ter slovensko kul-turo na naše potomce že nad trideset let, ko nas je medtem vodstvo doma zmerjalo z izdajalci. In še bo-mo vztrajali tudi v bodoče.

SLOVENSKA MISIJA V PARIZU je letos obhajala svoj srebrni jubilej. Dne 8. novembra so ga praznovali v Slovenskem domu. Pri zahvalni maši v cerkvi Male Terezije je somaševalo devet slovenskih duhovnikov. Pri kulturnem sporedu v dvorani Doma se je dr. Nace Čretnik zahvalil rojakom "za zvestobo krščanskim idealom . . . Ker smo bili zvesti svojim idealom, zvesti drug drugemu, smo našo barko varno vozili, da ni zadel na nobeno skalo, pa naj bo naravna ali nalašč postavljena . . ." Njemu, ki je začetnik našega pariškega verskega središča in ves čas njegov voditelj, ter vsem tamkajšnjim rojakom, tudi Slovenci v Avstraliji iz srca čestitamo. Kar precej naših rojakov je prišlo v Avstralijo preko Francije, kjer so v verskem središču dobili svojo pomoč. Zato se ob obisku domovine radi ustavijo v Parizu, kjer so v Domu vselej gostoljubno sprejeti.

Navzoč je bil tudi chatillonski župan Lafon, velik prijatelj Slovencev. Sam Slovan — vnuk poljskih emigrantov — je v lepi slovenščini povedal: ". . . Od vas sem se naučil, da niso eni narodi veliki, drugi majhni. Pomembnost nekega naroda se v zgodovini meri po njegovi volji do življenja, kadar je ogrožen, pa po njegovem hrepenenju po življenju. To je lepo pričevanje, ki ga sprejemam od vas, Slovencev v Franciji. . . Vaša dolga zgodovina vas je poučila, da črpate v krščanstvu dovolj razlogov in moči za lasten ponos in odprtost do drugih kultur. Ali ni za kristjana značilno, da sprejema svojo enkratnost, obenem pa je brat z vsakim človekom? . . ."

Urarsko in zlatarsko podjetje

Alexander

WATCHMAKER and JEWELLER
190 Church Street (vagal Macquarie St.)
Parramatta, N. S. W.
Telefon 633 1384

vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecev garancije.
Engraving imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte
o ugodnih pogojih. — Priporočata se

E. & C. ROBNIK

Pisec članka o tem jubileju v "Družini" doda poročilo tudi to, da se je od te pariške slovesnosti vračal "z dragocenim spoznanjem, da brez krščanstva ne bi bilo tega lepega jubileja, dolgoletnega dela in zavzetosti za Slovence in slovenstvo na tujem." Potem pa nadaljuje in konča z mislijo: "Toda ali velja to res le za obstoj našega naroda zunaj domovinskih meja? Ali res drži kot pribito, da kristjani kot kristjani ne moremo nič dobrega storiti za svoj narod v domovini, da lahko javno delujemo le, če pustimo svoje krščanstvo v garderobi?"

SLOVENSKA SKUPNOST v argentinskih Bariločah pod planinami je dobila priznanje ob našem narodnem prazniku 29. oktobra, (Doma so povojne oblasti ta datum utajile in ga ne praznujejo.) Na Trgu narodnostnih skupnosti — Plaza de las colectividades — sta istočasno zaplapolali argentinska in slovenska narodna zastava. Prvo je razvil tamkajšnji župan Gagliardi, slovensko pa predsednik Slovenskega planinskega društva in znani gornik Dinko Bertonec. Naslednji dan pa je bariloška televizija oddajala spored v počastitev našega praznika. Med programom so prikazovali slike Slovenije in se pogovarjali z različnimi starimi in novimi slovenskimi naseljenci.

DRAGO M. ŠIJANEC, priznani dirigent in glasbeni vzgojitelj, je na praznik Vseh svetih nenadoma umrl v Argentini. Pokopan je bil 3. novembra na pokopališču v Olivosu ob spremstvu rojakov in številnih argentinskih prijateljev. Dne 18. decembra bi dopolnil 79 let.

Glasbena muza je pokojnika po študijskih letih v Ljubljani vodila v izpopolnjevanje v Prago in Pariz. Po vrnitvi se je začel doma lepo uveljavljati, vodil je ljubljanski radijski orkester in radijski komorni zbor. A po končani vojni ter revoluciji zanj ni bilo v domovini več mesta. Odšel je v Italijo in leta 1947 prispel v Argentino. Tu je imel priliko razviti vse svoje izredne sposobnosti na glasbenem polju. Že naslednje leto je postal stalni dirigent orkestra Teatro Argentino v La Plati, nato je bil vrsto let v Buenos Airesu dirigent Mestnega simfoničnega orkestra. Nastopal je z buenosairesko filharmonijo, Državnim simfoničnim orkestrom, z orkestrom Teatra Colon itd, z velikimi zbori in odličnimi mednarodnimi pevci. Bil je usta-

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

**DRAGI ROJAKI,
POTUJETE
V EVROPO?**

Na pragu domovine, sredi stare Gorice, ob drevoledu Corso Italia, Vas pričakujemo v **PALACE HOTELU**, najboljšem hotelu v mestu: 75 sob s kopalnico, telefonom, radijskim sprejemnikom, barvnim TV, mini-barom, klimatizacijo. Najmodernejša udobje po zelo ugodnih cenah: samska soba 43 avstr. dol., dvoposteljna 56 avstr. dol. Gostom so na razpolago hale, konferenčna dvorana, parkirni prostor in hotelska restavracija.

V **PALACE HOTELU** bo poskrbljeno za Vaše čimprijetnejše počutje, dobrodošlico pa Vam bo osebno izrekel rojak **VINKO LEVSTIK**

**34170 GORIZIA-GORICA,
Corso Italia 63 (ITALY)**

Tel. (0481) 82166/Telex 461154 PAL GO I

**PALACE
Hotel**

**VAŠ HOTEL!
DOBRODOŠLI!**

novitelj stolice — prve v Južni Ameriki — za orkestralno dirigiranje na univerzi v La Plati in tudi njen prvi predavatelj. Prav tako je bil ustanovitelj Mozart-euma v Argentini in nosilec visokega odlikovanja in Mozartove medalje kot priznanje za dela na tem polju.

Pokojni Šijanec je bil vsesplošno priznan kot res velik umetnik, ustvarjalec, glasbenik in vzgojitelj. Ob vsem tem pa je bil z vsem srcem Slovenec. In tudi ob njem moramo reči, da se je "tujina dičila z njegovimi deli", ker v domovini zanj ni bilo priznanja in mu je bilo sleherno ustvarjanje onemogočeno.

Argentinski Slovenci so mu ob slovesu položili v krsto slovenski šopek in prgišče zemlje iz domovine, ki jo je vedno zelo ljubil. Naj mu bo lahka argentinska gruda!

ODMEV PAPEŽEVEGA OBISKA na naši avstralski celini še vedno odmeva in vse kaže, da ne bo zlepa pojenjal. Pred obiskom so novinarji grabili za vsako malenkost, da bi izrazili svojo kritičnost, zakaj sploh obisk in toliko stroškov z njim v zvezi. Pripravljalni odbor je moral poslušati tudi s strani duhovnišva vrsto upravičenih in neupravičenih očitkov: eden ni bil zadovoljen s tem, drugi z drugim, eni so napadali osnutek sporeda, drugim ni bila všeč komercialna stran obiska . . . Razumljivo, da vsem ni mogoče ustreči. Zanimivo pa je, da je novinar, ki je pred obiskom napadal prodajo raznih spominkov za to priliko, zdaj po obisku priznal, da je tudi sam kupil nekaj stvari z zna-

kom papeževega obiska med nami: zase in svojo družino, pa še za sorodnike v ZDA, ki so mu telefonirali in za spominke prosili . . .

Po papeževem odhodu pa se je javni odmev čisto spremenil in še ni zamrl. Avstralski katoličani so veselo ponosni, da je prišel papež k njim in da se je vse srečno izteklo. Vtis, ki ga je napravil, je enkraten in nepozaben. Pa tudi vtis, ki ga je pustil na nekatoličanih, celo na moderni poganski družbi — tudi ta je doma v Avstraliji, je nepopisen. Znani novinarji so spremenili svoje negativno zadržanje: iz časopisov in radijskih oddaj še odmeva občudovanje "romarja iz Vatikana", ki je imel "vsakemu nekaj povedati", ki v svet "prinaša srce, ne le besede" in ki "na vsak korak izžareva iskrenost". To je le nekaj citatov iz naših časopisov.

Da, tudi Avstralija je potrebovala papežev obisk!

**OBILICO BOŽIČNIH MILOSTI
IN BOŽJEGA VARSTVA V NOvem LETU**
*Vam vsem iz srca želijo Vaši duhovniki, sestre
in posinovljeni misijonarji!*

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

STE pričakovali božično slikanico, kajne? Jaz pa vsaj eno pismo, pa ste me tokrat Kotičkarji pustili na cedilu. Slikanico pa sem izpustil, ker ste se pri zadnji (Sv. Frančišek) tako slabo obnesli. No, pa če le želite vzeti barvice v roke: spravite se na angelčka na tretji strani (323) te številke. Pobarvajte ga in če bom dobil vsaj pet pisem z angelčkovo sliko, bom izbral najlepšo in umetnika ali umetnico nagradil. Velja?

Upam, da boste imeli lepe praznike. Pišite mi kaj o njih! Zdaj bodo počitnice in boste imeli več časa (ali pa še manj . . .). — Striček.

DRAGI OTROCI!

Kdor sam ne zna dobro brati slovensko, naj poprosi mamo, pa mu bo pomagala in razložila članek "Iz ro- ra v rod . . ." na strani 345 te številke. Tam bi namreč morala biti tudi slika te diplome, pa je žal zmanjkalo

SVETI VEČER

NOCOJ POLJANA ŠE NE SPI,
PASTIRJI TREPETAJO,
KO ANGELI NAD ŠTALICO
POJO, LEPO IGRAJO.

KO MOGEL V HLEVČEK BI ŠE JAZ —
ŠE JAZ TO NOČ STOPITI,
KO MOGEL BOŽJE DETECE
BI NA SRCE PRIVITI.

KO MOGEL MRZLO SLAMICO
ZA ZGLAVJE MU ZRAHLJATI
IN NA PREMRAŽENE NOGE
SVOJ TOPLI KOŽUH DATI.

SE STISNITI — TJA MED OVCE,
MED ZVESTA STARA VOLA,
POKLEKNITI Z ZAUPANJEM
NA TLA PREMZRLA, GOLA . . .

Marjan Jakopič

prostora. Zato sem moral požreti obljubo in prihraniti sliko pridne študentke Nadje za drugič, diplomu Uršičevih deklic, ki so leta 1964 nastopile na "The Happy Show" ter pri tekmovanju "Stars of Tomorrow" dobile prvo mesto, pa objaviti v Kotičku. No, pa saj spada tudi sem.

Uršičeve deklice so takrat verjetno kot prve Slovenke, gotovo pa med prvimi, nastopile na avstralski televiziji. Veliko Kotičkarjev takrat še ni bilo na svetu, da bi vedeli, kako je bil Hammondov televizijski program priljubljen.

Vse tri deklice so zdaj seveda že odrasle, poročene in tudi že mamice. Imajo pa gotovo lepe spomine na mlada leta, na obiskovanje melbournske slovenske "Slomškove šole", na nastope pri raznih prireditvah in največ v narodni noši. Nič čudnega, da so tudi na televizijskem programu nastopile brez strahu in pele ter si priborile prvo mesto. In vesel sem, ko berem, da še vedno rade oblečejo narodno nošo, kot so jo nedavno ob sprejemu naših ameriških rojakov.

Boš imel tudi ti lepe spomine na mlada leta? Na obiskovanje slovenskega pouka, na udeležbo pri slovenski maši in podobno, na nastope po naših odrih? Reci atu in mamici, naj te drugo leto pripeljeta k pouku! Kasneje ti ne bo žal.

OBVESTILO

slovenskim družinam v Melbournu in Geelongu:

SATURDAY SCHOOL

OF MODERN LANGUAGES nudi pouk slovenščine za srednješolce in odrasle v šolskem letu 1987 na sledečih šolah:

BOX HILL (Whitehorse Road),

UNIVERSITY (Storey Street, Parkville) in

NORTH GEELONG (Separation Street)

High Schools.

Vpisovanje je V SOBOTO, 7. FEBRUARJA 1987 OB DEVETIH ZJUTRAJ na gornjih šolah.

Resni pouk traja ob sobotah z začetkom ob 9. uri zjutraj za letnike VII – X po dve uri, za letnik XI dve uri in pol, za V.C.E. pa tri ure.

Vse informacije dobite pri vpisu, ali pa telefonirajte na številko: 553 1238.

ZAHVALA. – Marica Klakočar, s hčerkama Muci in Ireno, se iskreno zahvaljujem za vsa sožalja, molitve, cvetje ter prijateljstvo ob izgubi našega nadvse ljubljenega moža LUDVIKA in nepozabnega atka. Lepa hvala gospodu patru Cirilu za prelepe tolažilne besede ob rožnem vencu in pri sveti maši.

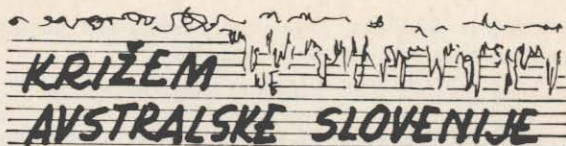
Srčna hvala vsem pevcem, ki so se s tako lepim petjem poslovili od svojega prvega pevovodje. Lepa hvala Jožetu Urbasu za poslovilne besede pri grobu, od pevcev; iskrena hvala Jožetu, ki je organiziral vse petje; in pevcem, ki so blagega pokojnika odnesli iz cerkve na zadnjo pot.

Iskrena hvala Sydneyskemu slovenskemu društvu in vsem prijateljem, ki so se udeležili pogreba.

Najlepša hvala vsem – nadvse žalostna žena Marica, hčerki Muci in Irena z družinama.

MT. MEE, QLD. – O lepem in pomenljivem geslu: Slovenija – moja dežela! smo že večkrat slišali in brali, kako se čedalje bolj uveljavlja v naši rodni domovini Sloveniji. Nedavno pa sem prejel tudi magnetofonski trak sydneyjske radijske oddaje v priredbi verskega središča. Pater Ciril in gospa Miriam Sušnik sta zelo zanimivo in prijetno podala sedanje stanje v domovini z mislijo: Slovenec sem! Upajmo, da bo ta misel obudila narodno zavest slehernemu rojaku.

Sicer pa tukaj v Brisbanu cenimo pomen lepih slovenskih navad ter domačo družbo. To je bilo zelo očitno prikazano v nedeljo 7. decembra, z veliko udeležbo pri Miklavževanju na hribčku. Prav gotovo se vsak rojak živo spominja lepih otroških let doma, še zlasti dnevv ob obisku Miklavža. Zato se mi zdi prav,

da ohranimo te lepe navade. Naša narodna tradicija naj bi nam bila sveta!

Za to priliko nam je bila prikazana igra enodejanka "Miklavžev večer". Predstavlja grupo otrok, ki nestrno pričakujejo prihod Miklavža in se veselijo darov, za katere prosijo ter jih po svoji pridnosti in ubogljivosti tudi prejmejo.

Moram reči, da so pri nas Miklavža vsi radi sprejeli, stari in mladi, saj je s pomočjo angela razdelil cel kup darov. In nam vsem je Miklavževanje dalo novega navdušenja z željo po poštenih domači družbi in veselih prireditvah. Pri tem moram prirediti rojaku, ki je med zadnjimi ob slovesu dejal: "V življenju si včasih lahko privoščimo marsikaj, toda ni lepšega kot dobra domača družba!" Zaključil je v angleščini: "It tops the lot!"

Na Miklavževo nedeljo je prišel med nas tudi pater Ciril s svojo mamo, ki je pri njem na obisku iz Slovenije. Imel je za nas sveto mašo, katere se je udeležilo zelo veliko število rojakov. Po maši smo se pri slovenskem znamenju – naši domači kapelici – spomnili vseh pokojnih z molitvijo in pesmijo. Nato se je naš predsednik Edo Andlovec v imenu vseh navzočih zahvalil patru Cirilu za obisk in ga povabil, naj se pogosteje oglasi na hribčku, kjer naj bi se takšna vesela srečanja še večkrat ponovila.

Obljubljeno nam je bilo, da bo naša dvorana na hribčku (dodani sta ji bili tudi kuhinja in veranda)

TATJANA in MIŠA LAJOVIC

želita vsem rojakom, zlasti pa vsem znancem,
vesel božič in srečno ter uspešno novo leto!

E. Z. OFFICE MACHINES Pty. Ltd.

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovincem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČŽŠ, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

1475 Centre Road, CLAYTON, Vic. 3168

Telefon: 544 8466

končno le dozidana. Tega se vsi veselimo že vnaprej in upamo, da nam bo vreme naklonjeno.

Vse lepo pozdravlja — **Mirko Cuderman**.

EDGECLIFF, N. S. W. — Prvo: hvala za redno pošiljanje lepo urejenih "Misli". — V novembrski številki sem pod rubriko "Izpod Triglava" na strani 303 bral o ogromni inflaciji v Jugoslaviji. Drži, da je sedaj največja od vseh držav v Evropi, ne pa na svetu. Takšen zelo neroden sloves ima trenutno Bolivija, kjer je letna inflacijska stopnja več kot 2000. — **Tomaž Možina**.

CHADSTONE, VIC. — Ker ne vem, če bo kdo drugi poročal, pošiljam uredništvu Misli tole žalostno novice: zopet smo izgubili rojaka. Dne 17. novembra letos je preminul naš dobri prijatelj **MIRO JELERČIČ**. Njegova nenadna smrt nas je vse, ki smo ga poznali, zelo prizadela. Umrli je, zadet od srčne kapi, na domu svoje hčerke v Toowoombi, Queensland.

Blagi pokojnik je bil rojen leta 1920 na Jakovicah pri Sežani. Družina je prišla v Avstralijo leta 1949 in se naselila v Seymourju v Viktoriji. V lanskem letu pa sta se z ženo preselila v Broadbeach, Qld., da bosta v bližini svojih otrok preživela v miru leta svoje upokojitve. Žal mu ni bilo dano dolgo uživati pokoja.

Pogrebna maša je bila 21. novembra v farni cerkvi župnije Broadbeach, nato so ga njegovi najbližji, pa tudi vaščani in prijatelji, spremili na zadnji poti.

Pokojnemu Miru želimo večni pokoj, žalujočim domačim pa iskreno sožalje ob nenadni in zato še bolj boleči izgubi. — **Zora Gec**.

Naročnici Zori se zahvaljujem za sporočilo ter se ji pridružujem ob izreku sožalja domačim. Pokojnika in njegovo družino sem spoznal pred leti v Seymourju, nisem pa vedel, da so se lani preselili v Queensland. Naj bo Mirotu lahka avstralska zemlja! — **Urednik**.

GOSSAU, ŠVICA — Naj se tudi jaz po dolgem času spet oglasim. Že dobrih petnajst let je preteklo, odkar sem z družino zapustil Avstralijo ter zaplul proti Evropi. Živimo v rodni deželi moje žene. Mnogi lepi spomini me pa še vežejo na Avstralijo. Tam imam tudi

mного prijateljev. Z nekaterimi si še dopisujem, posebno okrog božičnih praznikov. Tako le še zvem od tu in tam kaj novega od "tam doli".

Redno pa prejemam "Misli". Vsaki mesec, ko list pride, sem v mislih za en dan pri Vas. Vse preberem, saj me vse zanima, posebno še melbournske novice izpod zvonika Sv. Cirila in Metoda.

Kot je Vas, g. pater urednik, tako je tudi mene razveselila prijetna vsebina pisma enega Vašega dolgoletnega naročnika v avgustovih Mislih. Vesel sem, da imamo "Misli", list, ki je tako dosledno veren in zvest idealom, zaradi katerih so tisoči bili mučeni in umorjeni, mnogi pa smo se razšli po vseh celinah.

Hvala Vam, g. pater, za trud in delo za nas Slovence. "Misli" so mnogim kašipot, seveda tudi meni. Jačajo nas v prepričanju o pravilnosti naše poti in usmerjenosti. Spominjajo nas naše preteklosti, katere ne moremo in ne smemo pozabiti. Posebno mi ne, ki smo bili žive priče tistih strašnih časov podivjane komunistične revolucije.

V avgustovi številki sem tudi bral o grobu v Glinjah. Kadar bom šel na Koroško na grob mojega polbrata Jakoba, bom obiskal tudi grob teh šestnajstih beguncev, ki so bili umorjeni 13. maja 1945. Položil bom na grob teh neznancev šopek cvetja ter prižgal svečo. Pa ne samo tem. V mislih bom v Teharjih, v Kočevju, v Mozlju in še in še . . . bogvedi kje vse. Vse-

SYDNEYSKIM ROJAKOM

nudi

BOLOGNA SMALLGOODS

Telefon
728 1717

7 QUEST AVE.
CARRAMAR, 2163

sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne salamé in druge mesne izdelke.

Za razne priložnosti po naročilu
spečemo tudi celega prašička.

Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas!

Priporoča se lastnik podjetja

J. & A. ŠKRABAN

HEIDELBERG CABINETS PTY. LTD.

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H. : 459 7275

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozihi pokojnih.

povsod tam, kjer trohne kosti naših pobitih sobratov Slovencev.

Zahvaljujem se Vam za redno pošiljanje "Misli". Vam, g. pater urednik, in vsem prijateljem, poznanecem, bravcem "Misli" želim vesele božične praznike ter mnogo uspehov in zdravja v novem letu. — Vas pozdravlja Stane Kolarič.

DONCASTER, VIC. — Dragi prijatelji, rada bi se vam vsem preko Misli iskreno zahvalila za vso pomoč in oporo, ki ste jo nudili ob nenadni smrti drage mame Terezije Slavec. Saj ne najdem prave besede, ki bi res izrazila moje občutke hvaležnosti. Prisrčna zahvala za udeležbo pri maši zadušnici, za vse molitve, za darove v Sklad bodočega Doma počitka namesto cvetja na mamin grob. Naj dobri Bog stotero povrne vsem — mi vam ne bomo mogli nikoli!

Vsem še enkrat topla zahvala s prošnjo, da bi se naše pokojne mame tudi v bodoče spominjali v svojih molitvah. — Žalujoča Berta Žele in družina.

CELOVEC, Avstrija — Halo, avstralski Slovenci! Sem po poklicu krojač, imam pa konjička, da zbiram telefonske imenike iz vseh koncev sveta. Imam jih že nad petsto. Bi mi mogli tudi Vi s kakšnim ustreči? Po telefonu bi se Vam zahvalil.

Želel bi tudi naročiti Misli. Prejmite lepe slovenske pozdrave iz severne meje slovenske zemlje! — Tonči Joško Mišic (A-9020 KLAGENFURT/CELOVEC. Ankershofenstrasse 14. — Tel. 590213)

REŠITEV novembrske križanke:

Vodoravno: 3. skoki; 7. kačilo; 9. rum; 10. šop; 11. potek; 12. rdeč; 14. Goa; 15. klasi; 16. skala; 17. snaha; 18. ris; 19. plah; 21. udari; 23. eni; 24. oba; 25. Nataša; 26. omama. — Navpično: 1. "Naš rodni dom"; 2. Lipe; 3. krogla; 5. out; 6. "Kmetski hiši"; 8. doda; 13. čika; 15. klop; 16. shiram; 18. rana 20. leti; 22. Aba.

Rešitev so poslali: Sestre v Slomškovem domu, Jože Grilj, Lidija Čušin, Francka Anžin in Marija Špilar, Sestri v Baragovem domu, Ivanka Žabkar, Slavko Koprivnik, Ivan Podlesnik. — Žreb je izbral za nagrado Jožeta Grilja.

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Proprietor: Giovanni Verga

9 TRAWALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509

doma: 478 5375 in 4657060

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako naše delo!

KDO BI VEDEL POVEDATI . . .

. . . kje v Avstraliji živi FRANK DEKLEVA, o katerem poizvedujejo domači, ker se že precej časa ni oglašil. Njegov zadnji naslov je bil 84 Flinders Street, Darlinghurst (Sydney), N. S. W. Kdor kaj ve o njem, naj prosim sporoči na uredništvo Misli, ali pa na naslov sydneyškega slovenskega verskega središča, lahko tudi le po telefonu (02) 637 - 7147. Kakršnokoli vest o pogrešanem bomo hvaležno sprejeli ter jo posredovali domačim.

NAROČNIKOM "MISLI" V VEDNOST: JANUARJA LIST NE BO IZŠEL, KER STA JANUARSKA IN FEBRUARSKA ŠTEVILKA NAVADNO ZDRUŽENI V ENO. — Uredništvo in uprava.

Priporočam se Slovencem
vzhodnega dela velikega Melbourn
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljam zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS

1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,

VIC. — Telefon delavnice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757

ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

TUDI S KISLIM OBRAZOM SE DA SMEJATI ...

/Uvoženo iz domovine/

+ V socializmu je dva in dva štiri. V kapitalizmu tudi. Toda kakšna razlika!

+ Ostanite na dopustih! Tudi brez vas bo šlo.

+ Pozor! V obtoku je večja količina ponarejene zgodovine.

+ Kaj nam bo letos dedek Mraz spet odnesel?

+ V prelomnih trenutkih je najlažje tistim brez hrbtenice.

+ Delavci imajo zadnjo besedo – takoj, ko se revolucija konča.

+ Zastaviti moramo vse svoje moči. Drugo smo že zastavili.

+ Revolucionarnih potez ne moremo vleči kar naprej z istimi figurami.

+ Slepim vodjem se bolj kot drugim razvijejo ostali organi. Posebno notranji.

+ Obljubili so, da bodo iz naše dežele naredili Indijo Koromandijo. Besedo so držali. Maharadže že imamo.

+ Zadovoljen sem, kako samoupravljajo z nami.

+ V finih rokavicah se sicer ne da dobro delati, vendar se da čudovito zaslužiti.

+ Dajte mladim službe, da nam bodo odplačevali dolgove!

+ Če bomo tako nadaljevali, se bomo daleč vrnili.

+ Eni imajo delavski razred v srcu, drugi na vesti.

ROJAKI V PERTHU in okolici! Slovensko mašo boste imeli na nedeljo 1. februarja ob 11.30 v farni cerkvi Osborne Park. Pred mašo prilika za spoved. Tokrat vas bo obiskal p. Valerijan. Obvestite tudi tiste, ki nimajo MISLI!

“Natakar! V juhi sem našel vžigalnik. Ali veste, kaj to pomeni?” – “Ja. To pomeni, da so na svetu še poštenjaki.”

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

“FRANK'S AVTO ŠOLA”

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,

N.S.W., 2165

Telefon: 72 1583

Križanka

Vodoravno: 1. ideal, zgled; 4. prepevajo; 8. stara beseda za ples; 10. del obraza; 11. medmet (pomeni razmišljati); 12. huda jeza; 14. Katoliška akcija (kratica); 15. “Novi svet”; 18. znanstvena ustanova; 19. predplačilo; 20. španski vzklík pri bikoborbi; 22. prevara; 25. človekov spremljevalec; 27. celoten; 29. član gotovega indijanskega plemena; 30. božja ali nebeška hrana.

Navpično: 1. najvišje; 2. moči; 3. vzklík; 5. osebni zaimék; 6. med jokom, medtem ko joka; 7. žuželka; 9. umiva; 12. neumnež; 13. svetopisemska oseba; 16. slovansko domače dekliško ime; 17. slabotna, zanikrna; 21. pričakuje; 23. tudi prvaku pravimo tako; 24. kratica za ime ene od velesil; 26. dolga junaška pesnitev; 28. nedoločni števec.

Rešitev pošljite do srede januarja na uredništvo!

Naj se ob koncu leta zahvalim vsem, ki rešujejo in pošiljajo križanke in druge uganke, Žabkarjevi Ivanki pa za pripravljanje. Upam, da bo spet kaj poslala. - Ur.

KRAŠKI IZLIVI – Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.— dol.
ISKANJE – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.— dol.
CVET LJUBEZNI – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.— dol.
SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. Cena 6.— dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.—dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Cena je 5.— dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.— dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtno spise Tomaža Kempčana. Cena 5.— dolarjev.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.— dol.

DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 11.—dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kopal. Cena 8.— dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6.— dol.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Dragica Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbourneu. Cena 20.— dolarjev.

Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdomskega trga.

LEPOTE SLOVENSKE CERKVA je monumentalna knjiga z 283 barvnimi posnetki. Avtor slik je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Cena 49.— dol.

CELOVŠKE in GORIŠKE MOHORJEVKE bomo imeli, kakor vsako leto, na razpolago tudi za leto 1987. So že na potu, a žal ne vemo, kdaj bodo dospele do nas.

Knjiga **SLOVENIAN HERITAGE I.** je dospela iz ZDA in jo dobite pri "Mislih" za ceno 26.— dol.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s priručnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilijs) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666
(vse ure)

Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje. Ali pa nas pokličite po telefonu in PRIDEMO NA VAŠ DOM, če je tako ugodnejše!

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO
ERIC IVAN GREGORICH

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POLETI DO LJUBLJANE, TRSTA in ZAGREBA
/enako do RIMA, BEOGRADA, FRANKFURTA . . ./

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije.

Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila! Tudi zaradi novih predpisov glede potnega lista Vam priporočamo: obrnite se na nas čim preje, da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in jugoslovansko vizo.

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje! PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL
1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)